Dinsdag, 31 Maart 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3564

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 58

Charkov door Russen omsingeld.

Felle handgevechten aan het Birmafront.

Duitse moeders vervloeken de oorlog; roepen om brood voor haar kinderen.

Australische luchtmachten supérieur.

DUITSE VROUWEN DEMONSTREREN.

De bekendmaking van Goebbels van verleden week, waarin de bestaande rantsoenen in het Duitse Rijk nog sterker worden verminderd, had tot gevolg dat Duitse vrouwen overgingen tot ongeregeldheden, en om brood schreeuwden voor haar kinderen, aldus meldt Tass, het Russische nieuwsagentschap. De ongeregeldheden braken uit te Keulen, Chemnitz en Dusseldorf terwijl in Hamburg en in andere steden de arbeiders gezamenlijk protesteerden tegen deze vermindering.

Spontane vrouwelijke demonstranten verzamelden zich voor de hoofdkwartieren van de nazie-partij, terwijl kreten opstegen uit de menigten waarbij men brood eiste voor de kinderen en een einde wilde hebben aan „deze vervloekte oorlog".

De politie bleek niet in staat de menigten uit elkaar te slaan en stormtroepen openden het vuur op de vrouwen waardoor de demonstranten zich verspreidden.

Het artikel van Goebbels, dat gepubliceerd werd in het wekelijkse nieuwsblad „Das Reich" maakte den Duitsers bekend, dat indien deze nieuwe voedsel-restricties — waarvan hij zelf toegaf, dat die diep zullen snijden in het leven van iederen Duitser — niet wierden doorgevoerd, er ernstige voedsel-moeilijkheden zouden ontstaan binnen de komende zes maanden (Moskou, (AP) 30.3).

DE OPENING DER ZITTINGEN VAN DE INTER-AMERIKAANSE DEFENSIERAAD.

Sprekende voor de opening van de zitting der Inter-Amerikaanse Defensieraad namens de Noordamerikaanse Marine zeide Secretaris Frank Knox, dat „een der meest dringende maatregelen, welke opgelost moeten worden, is de contrôle op en de bescherming van de Inter-Amerikaanse scheepvaart."

„De ontwrichting daarvan", zo zeide hij, „is het doel van de vijandelijke duikbootoperaties langs de kusten." Knox drong aan op het volledig gebruik van de nationale bronnen om tegemoet te komen aan de uitbreidende bedreiging van de oorlog.

Hieraan voegde hij toe: „Het groeiende gevaar, dat de oorlog naar Amerika komt, wordt aangetoond door de gestadigde uitbreiding van de krijgstonelen. In 1940 werd het de Slag van Groot Britannië genoemd en in 1941 de Slag van de Atlantische Oceaan. Wij moeten ons thans voorbereiden op het uitbreiden van de krijgstonelen naar de Zuidatlantische Oceaan en de gehele Stille Oceaan."

Secretaris van Oorlog Henry Stimson zeide tot de Raad te hopen, dat hij „een instrument zal zijn, waarin gemeenschappelijk overleg en bespreking van de behoeften en bronnen van elk land alsmede de mogelijkheden van wederzijdse hulp volledig kunnen worden begrepen en een oplossing van van onze verscheidene problemen kan worden gevonden." Stimson verzekerde de Raad: „Wij zullen nooit afwijken van ons doel om deze grote oorlog tot een succesrijk en overwinnelijk einde te voeren of onze energieën te verslappen tot de vijanden der vrijheid beslissend zijn verpletterd."

Knox herinnerde de Defensieraad eraan, dat de Verenigde Staten aan alle andere Amerikaanse landen hun volledige steun hadden verzekerd in geval van een aanval door niet-Amerikaanse mogendheden en dat alzo hulp werd beloofd in het verkrijgen van wapenen, training van personeel en het voorzien in technische raadgevers, naar gelang die gewenst zijn. Hij legde echter de nadruk op, dat elk der Republieken, de eigen marine-bronnen zal moeten ontwikkelen tot een zo groot mogelijke omvang, teneinde te zorgen voor samenwerking „vooral tegen de bedreiging voor de scheepvaart."

Knox zeide: „De Verenigde Staten zullen natuurlijk zoveel mogelijk voor marine-materiaal zorgen onder de huidige omstandigheden, teneinde het ontbrekende aan te vullen. Naar gelang onze productie-capaciteit toeneemt, hopen wij eventueel te voorzien in meer marine-materiaal, welk benodigd is door verscheidene Amerikaanse Republieken. De Noordamerikaanse Marine is van plan haar politiek voort te zetten van hulpverlening en oefening van personeel om het geleverde materiaal te bedienen. De omvang der oefening, welke aangeboden kan worden, hangt af van de beschikbare faciliteiten."

Hij zeide er de nadruk op te willen leggen, dat „wij slechts onze eigen bestemmingen beschermen door de doctrine van continentale solidariteit op te houden."

De Venezolaanse Ambassadeur Diogenes Escalante, waarnemend Vertegenwoordiger van de Pan-Amerikaanse Bestuursraad, zeide: „In deze crisisperiode zijn de functies, welke aan uw Raad zijn toevertrouwd, van verreikend belang. Maatregelen voor de militaire defensie moeten de voorrang hebben boven alle andere overwegingen. Het moet duidelijk zijn, dat dit probleem er niet slechts een is van de defensie onzer individuele souvereiniteiten, doch van de gezamenlijke souvereiniteit van al onze landen. Want indien de geschiedenis van de laatste twee en een half jaar ons een les geleerd heeft, dan is het, dat elk land van dit continent aangetast wordt door de bedreiging van een hunner".

Gewapende wachten stonden in de houding, terwijl de militaire en marinevertegenwoordigers arriveerden bij het gebouw van de Pan-Amerikaanse Unie.

Soldaten en mariners omringden het gebouw. Op het binnenplein speelde een marine-band de volksliederen der 21 Amerikaanse Republieken De Afgevaardigden namen zelf plaats in alphabetische volgorde rond een reusachtige tafel in de hal van het gebouw van de Pan-Amerikaanse Unie.

De vergadering kwam bijeen om 11.17 uur E.W.T. Onder de toehoorders bevonden zich autoriteiten en de echtgenoten van verscheidene vertegenwoordigers der Verenigde Landen. Ook Lord Halifax was aanwezig. Andere vooraanstaande persoonlijkheden waren Sumner Welles, President Eli Lescot van Haïti en vele officieren van het Noordamerikaanse leger en het marine-corps (Washington, (AP) 30.3).

CRIPPS RICHT ZICH TOT HET VOLK VAN BRITS INDIË.

H. R. Stimson seint uit New Delhi: Sir Stafford Cripps nam rechtstreeks het voorstel van Groot Britannië naar het Indische volk voor een ogenblikkelijke zetel in het oorlogscabinet en een vrije constitutionele gelijkheid na de oorlog, doch de debatten onder de leiders van de uiteenlopende millioenen van het land stelden elk afdoende antwoord van ja of neen uit.

Sir Stafford, het Britse cabinetslid, dat hier naar toe kwam om Indië's krachten samen te voegen tegen een onvermijdelijke bedreiging een Japanse invasie, maakte duidelijk, dat de Indiërs het voorstel snel moeten aannemen of anders in het geheel niet.

Bij zijn radiorede, waarin hij een uitleg gaf van de vrijheids-voorstellen van het Britse oorlogscabinet, zeide Sir Stafford Cripps, dat het Britse volk aan Indië een zelfde constitutie wenst te geven als van Groot Britannië: d.w.z. een volledige zelfregering. Ook zeide hij, dat het oorlogscabinet aan Indië en na-oorlogse status van Dominion aanbiedt en een ogenblikkelijke deelneming in de Oorlogsraden. Cripps zeide: „Iedereen ziet in, dat wij in deze moeilijke tijden niet in één, twee, drie een nieuwe constitutie in elkaar kunnen lassen. Het is een te belangrijke quaestie voor de toekomst van Brits Indië om zomaar haastig te worden opgemaakt."

Cripps zeide: „De nieuwe constitutie moet door het Indische volk zelf worden goedgekeurd. Indien het Indische volk enige hulp vereist in de constitutie van een nieuwe Regering, wensen wij gaarne hulp te verlenen." Cripps zeide erop te vertrouwen, dat de grondwet, welke door de leiders van Brits Indië zal worden opgesteld, een volledig succes zal zijn. Hij stelde echter voor, dat de minderheden in de constitutie worden beschermd. Hij verklaarde: „Met de defensie van Brits Indië wordt gehandeld als met een deel van de wereldomvattende defensie tegen de agressie."

Cripps zeide verder voor te stellen, dat de Opperbevelhebber zijn positie behoude als lid van de Bestuursraad en voegde daaraan toe: „Wij hebben de benoeming uitgenodigd van een vertegenwoordiger der Indische Regering om zitting te nemen in het oorlogscabinet. Als de oorlog voorbij is, zullen de vertegenwoordigers van Indië een plaats innemen naast die van de andere vrije landen, teneinde een eigen bijdrage te doen in het bouwen van een nieuwe wereldorde."

Cripps zeide: „Onze voorstellen zijn definitief en juist. Indien zij worden verworpen, kan niets worden gedaan dan tot na de oorlog. Dat zou een bittere slag zijn. Ik ben persoonlijk overtuigd van de deugdelijkheid van deze voorstellen. Het is met de grootste hoop, dat ik ze uitzie naar de komende dagen."

Sprekende over de oorlog zeide hij: „Wij doen onze plicht. Wij zullen u elke bescherming geven, die wij kunnen. Doch met uw hulp zal die bescherming effectiever en machtiger zijn."

Hij eindigde met te zeggen: „Laat ons samen gaan, zij aan zij, door de nacht van grote inspanningen en moed naar de dageraad van een nieuwe wereld van vrijheid voor alle volken."

Er was heden nog geen aanwijzing wanneer een antwoord zou kunnen worden verwacht van de twee overheersende politieke groepen: het „All India" Congres en de Moslem Liga. Het Werkcomité van het Congres, dat spreekt voor de meerderheid van 240 millioen Hindoe's, ging uiteen tot morgen na een geheim debat van 4 uren. De leiders van de 77 millioen Muzelmannen hielden ook langgerekte besprekingen, zodat het onwaarschijnlijk scheen, dat een beslissing eerder dan tegen het einde van de week zou kunnen worden verwacht. Gemeld wordt, dat de Hindoe Mahasabha, de derde grote partij van Brits Indië reeds aan Sir Stafford zou hebben medegedeeld, dat het plan onaanvaardbaar is, omdat het de mogelijkheid inhoudt van afzonderlijke Moslem-gebieden. Goed ingelichte bronnen zeiden echter dat de oppositie van deze groep weinig zou betekenen indien het Congres en de Moslem Liga met de voorstellen instemden.

Aangezien het meest gekoesterde doel van de Muzelmannen erkend wordt in de belofte, dat elke provincie zelf kan beslissen buiten de voorgestelde na-oorlogse Indische Unie te blijven, was de aandacht van de waarnemers hoofdzakelijk gericht op de Congres Partij. De beslissing daarvan scheen grotendeels af hangen van de koers van één man: Pandit Jawaharlal Nehru.

Met de steun van Nehru en een anderen sterken Congres-leider, Raja Gopala Chariar, was men van mening, dat het Congres het plan in principe zou aanvaarden, indien ook Gandhi het zou goedkeuren.

Gandhi leefde heden een van zijn perioden van stilte na en woonde de vergadering van het Congres Comité niet bij. Naar verwachting zal hij echter het Comité morgen toespreken.

Men neemt aan, dat alle Comitéleden hun afzonderlijke inzichten te kennen hebben gegeven over Cripps' plan. Sir Stafford ging intussen voort besprekingen te houden met afzonderlijke leiders, waaronder den Premier van Bengalen en Dr. Ghimrao Ramji Ambedkar, leider van de laagste Hindoe-klasse: de 50 millioen „Untouchables" (New Delhi, (AP) 30.3).

DE AANVAL OP SAINT NAZAIRE

Britse autoriteiten deelden mede, dat foto's werden genomen van Saint Nazaire na de aanval van Zaterdag. Deze toonden aan, dat de sluispoort ontbreekt en een der 2 schepen in het dok slagzij maakt. Een marine-officier, die een leidend aandeel had in de operatie, deelde mede, dat de sluispoort geramd werd door een torpedojager, gevuld met 5 ton explosieven, en mogelijk voor een jaar buiten gebruik zal zijn. Er was op de foto's geen spoor te zien van de vroegere Noordamerikaanse torpedojager „Campbeltown". De marine-officier zeide, dat het schip waarschijnlijk gezonken is bij de ingang van de sluis, waardoor het Duitse probleem nog verder gecompliceerd wordt (Londen, (AP) 30.3).

STROOIBILJETTEN-AANVAL OP PARIJS.

Parijs had een kort luchtalarm om 23 uur op Zaterdagavond toen strooibiljeten werden geworpen door een Brits vliegtuig (Vichy, (AP) 30.3).

OPENING EGYPTISCH PARLEMENT.

Koning Farouk van Egypte opende het Parlement met een redevoering, waarin hij verklaarde: „Egypte zal alles doen wat in zijn macht ligt om de oorlog te vermijden." Hieraan voegde hij toe: „Het Anglo-Egyptisch verdrag, waaronder gewapende Britse strijdkrachten Egypte als basis mogen gebruiken, zal worden nageleefd en het defensiewerk zal worden voortgezet" (Caïro, (AP) 30.3).

Het nieuws van vandaag.

Van de oorlogsfronten kan vandaag het volgende gezegd worden:

In Rusland hebben de Duitse tegenaanvallen niet veel kunnen uithalen en zetten de Russen hun offensief nog steeds voort. Het Russische communiqué van hedenmorgen meldt zelf de verovering van enkele belangrijke plaatsen. Namen worden niet genoemd. Vichy meldt echter de omsingeling van de grote stad Charkov in het Donetsbekken (blz. 3).

Bij Staraya Russa staan de Russische kanonnen zo opgesteld, dat niets bij of van het omsingelde 16de Duitse leger weg kan. Overigens schijnt in deze streek de natuur reeds te veranderen en maakt plaats voor de lente (blz. 3).

De Britse en Chinese troepen in Birma hebben enkele krachtige tegenaanvallen gedaan, waarbij de Japanners grote verliezen leden. Niettegenstaande schijnen de Japanners nog voortgang te maken, flink gesteund door de bewoners van het land zelf: de Birmanen (blz. 3).

De Birmanen zijn een stamgroep van de Tibeto-Birmaanse volkenfamilie, behorende tot de Tibeto-Chinezen. De Birmaanse bevolking bestaat uit 12 millioen personen, waaruit blijkt dat Birma heel wat minder dicht bevolkt is dan Brits Indië. Het zijn meestal landbouwers, doch slechts 1/3 van de boeren hebben een eigen bedrijf; de meesten arbeiden op grote bedrijven. De rijstcultuur staat bovenaan met op 42.000 km² een productie van 4 millioen ton per jaar. Birma was vóór de oorlog het voornaamste rijstuitvoerland van de wereld. Gelijk Brits Indië wenst het land een grotere zelfstandigheid.

Niet lang geleden was de Premier van Birma, U Saw, met het oog daarop in Londen. De man slaagde echter niet in zijn pogingen, aangezien de Britten van mening zijn, dat Birma nog niet voldoende ontwikkeld is om op eigen benen te staan. Japan zal echter wel de onafhankelijkheid beloofd hebben aan het land en een plaatsje in de „gemene welvaartssfeer". De Birmanen, die alzo een kans zien van onder de „blanke heerschappij" uit te komen, reiken daarom de helpende hand aan de indringers (blz. 3).

De Australische en Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten zijn nog steeds actief in het Australische krijgstoneel. De successen, die zij behaalden tegen de Japanners leidden den Minister van Luchtvaart ertoe te verklaren, dat tenminste tijdelijk de meerderheid in de lucht bereikt is (blz. 3).

Kop door den Censor geschrapt.

De quaestie van de censuur op de pers heeft al geruime tijd veler gemoederen bezig gehouden, niet het minst het ontvankelijke gemoed des censors zelf. De laatste immers heeft de min of meer lugubere taak om als enige censor in een geallieerd land praeventieve censuur uit te oefenen. In andere landen toch werd in de eerste oorlogsdagen soms wel praeventieve censuur ingesteld, doch deze werd weer spoedig opgeheven, omdat men ging inzien, dat een vrije pers nog altijd en zegen van de democratie is. Zoals de toestanden echter nu zijn, moet in Curaçao alvorens iets gepubliceerd mag worden, de censor zijn fiat gegeven hebben, dus precies zoals dat bijvoorbeeld in Duitsland het geval is.

Het is treurige gelijkenis, maar Curaçao lijkt in vele opzichten op Duitsland en niet op Engeland. Hoe is daar dan feitelijk de toestand? Brendan Bracken, de Britse minister van inlichtingen, geeft hierop een antwoord in een artikel in „Life", waaraan wij enkele gedachten ontlenen.

„Voor ons is vrijheid van drukpers even belangrijk als een onafhankelijk rechtswezen of een parlementaire regering", aldus Bracken. Met andere woorden, evenmin als men in de Staat van Beleg het parlementaire regeringsstelsel opheft of de rechtspraak aan banden legt, evenmin heft men de vrijheid van drukpers op. Bracken zet dan uiteen, hoe moeilijk het in Engeland was een censuur op te zetten, omdat niets van dien aard bestaan had. Men herinnert zich hoe vóór Bracken, Baron Macmillan, Lord Reith en Alfred Duff Cooper de post van Minister van Inlichtingen bekleedden en hoe zij allen struikelden.

Sedert de zomer van 1941 is Bracken — oud protégé van Churchill — het nu. De strenge censuur op de Franse pers heeft geen onbelangrijke rol gespeeld bij de val van Frankrijk, aldus Bracken. Zulke censuur werkt défaitisme in de hand. Een geblinddoekte democratie is eerder geneigd ineen te storten dan te vechten, zegt hij, en men mocht dat op Curaçao wel eens begrijpen.

Een vrijwillige censuur bestaat er thans in Engeland en aan de hand van Brackens artikel geven wij de grote lijnen, waarbij uiteraard vergelijkingen met de Curaçaose toestanden voor de hand liggen.

De censuur in Groot Britannië is dan een compromis, aldus Bracken. Bij dit compromis verbinden censors en redacteuren zich om niets te publiceren van wat voor den vijand van belang kan zijn. Uiteraard is ieder — ook in Curaçao — het hiermede eens.

„De couranten vragen den censors om advies (let op dit woord) voor wat berichten betreft, die door hun publicatie gevaar of schade zouden kunnen toebrengen aan de oorlogsenergie. De censor geeft zijn gedachte, maar geen enkele courant is gehouden zich te houden aan de censuur. Men kan niet vervolgd worden wegens ongehoorzaamheid aan de bevelen des censors. Maar men kan wel vervolgd worden wegens inbreuk op de Defensie Regels, die ertoe zijn opgesteld om te beletten dat nieuws van belang den vijand in handen valle."

„De eindbeslissing al dan niet te publiceren berust dus bij den hoofdredacteur", een systeem dat voor de Japanse invasie ook in onze Oost bestond. Wanneer de Overheid dan meent, dat een redacteur tegen de Defensie Regels heeft gezondigd, moet zij zulks voor het gerecht brengen en er volgt een gewoon proces, waarbij beide partijen tegen elkaar procederen. „En de wet is naijverig om onpartijdig recht te spreken, vooral wanneer het bestuur in het geding is."

In hoeverre een bericht van waarde voor den vijand kan zijn, is steeds moeilijk uit te maken. Vooral, daar men door te kort te doen aan de berichtgeving het eigen volk schaadt. „En ons eigen volk heeft het recht eigen conclusies te trekken, te critiseren (ook hier?) en te vragen, dat dingen, die verkeerd zijn, verbeterd worden. De censor moet het evenwicht bewaren tussen twee partijen, die met elkander in conflict zijn.

Er bestaat in Groot Britannië een lijst „Defence Notices", opgesteld door censors en couranten-mensen. Over wat op die lijst — van tijd tot tijd herzien en aangevuld — staat, moet men eerst het advies des censors inwinnen. Als men zich dan aan de beslissing van den censor houdt, gaat men altijd vrij uit. Als er wat gebeurt, krijgt de censor ermede te doen.

Iets van deze aard bestaat in Curaçao niet. Geen enkele vaststaande norm, louter grilligheid die den censor leidt. Met het bewaren van militaire geheimen heeft de censuur hier niets te maken; zij is een beoeiziek overheidsinstrument, die vadertje speelt om de rust des gemoeds bij de onderdanen te bewaren. Er bestaat hier geen enkel houvast aan hoeverre de bevoegdheden van den censor gaan; integendeel, hij kan zelfs schrappen zonder reden op te geven en verantwoording is hij niet schuldig. In dit opzicht is de vergelijking van Curaçao met Duitsland ook voor de hand liggend.

Wanneer in Engeland in een artikel dingen staan, die handelen over militaire aangelegenheden, waar de censor niet van weet, gaat het stuk naar een betrokken adviseur.

Alvorens den censor dit door den adviseur bewerkte stuk weer terugzendt aan de redactie van de betrokken courant, moet hij er zich van vergewissen, dat de adviseur zijn boekje niet te buiten is gegaan. Dit is een practische maatregel, want de practijk heeft bewezen, dat militairen voor censuur niet geschikt zijn.

Zij houden in het geheel geen rekening met de wensen en gerechtvaardigde verlangens van het publiek. Het enige juiste wat men dan ook van onze Curaçaose censuur kan zeggen, is dat zij in handen gelegd is van een beroepsjournalist. Bracken zegt dan, dat de censuur buitengewoon vlot en vlug werkt en dat stukken in enkele minuten weer vrij gegeven worden. Wat dit betreft, is er in Curaçao ook geen last.

De censor is — aldus Bracken — een adviseur en een leidsman, met wien men kan debatteren. De journalist kan desnoods naar het kantoor van den censor gaan en met hem aan de gang blijven tot 's morgens vroeg. (Op Curaçao slechts tot precies 16.30 uur, want dan wordt de censor zijn bureau gezet).

Als de journalist lang genoeg bij den censor blijft, kan hij verfrist worden met elke drank, die hij maar wenst (op Curaçao komt men niet verder dan Coca Cola). Men kent altijd wel tot een vergelijk. Dit laatste is ook het geval op Curaçao. Slechts een enkele maal, toen de overheid commando's ging geven, hebben wij geweigerd tot een vergelijk mede te werken.

De censor heeft niets te maken met meningsuitingen. Hierop bestaat geen censuur. De juistheid van berichtgeving is evenmin zijn zaak. Hier moet gewezen worden op de combinatie van censuur en Gouvernementspersdienst in één persoon op Curaçao. Immers, hoe bizar deze combinatie ook zij, toch heeft zij dit ten gevolge, dat ter censuur ingezonden berichten, vaak door den censor niet geschrapt worden, maar met de vriendelijke opmerking terugkomen, dat de zaak zo of zo niet zit. Hiervoor zijn wij de G.P.D. inderdaad dankbaar.

Soms doen zich gevallen voor, dat

bepaalde stukken niets aan den vijand verraden en toch iets bevatten waardoor op het volk een nadelige invloed wordt uitgeoefend als gevolg van de onjuistheid van een bericht. Men mag dus wel critiseren, maar — en dat volkomen terecht — men mag geen invloed gaan oefenen door onjuiste berichten te lanceren. In die gevallen zet de censor een stempel op het stuk, dat het wel gepubliceerd mag worden, maar dat men nimmer hem ervoor verantwoordelijk kan stellen.

De censuur kan dus niet een bericht tegen houden, omdat het den nazies materiaal zou verschaffen voor propaganda tegen ons, aldus Bracken. Dit is een zeer belangrijk punt, want inderdaad heeft de Curaçaose censor de laatste weken zulke stukken verboden. Het betreurenswaardige C.S.M.-conflict gaf den nazies inderdaad stof en de overheid heeft toen alle publicatie erover verboden. Dit was een onjuist standpunt en bovendien zonder succes, omdat dit gewilde zwijgen den nazies nog meer stof verschafte dan simpele berichten. Bracken zegt dan: „...... wij ontvangen vele brieven van mensen, die verstomd staan wanneer zij artikelen lezen, waarin heftige critiek op het gouvernement wordt uitgeoefend. Zij vragen waarom wij Dr. Goebbels dit materiaal verschaffen.

Wij doen dit evenwel, omdat dit een vrij land is. Democratie tiert welig op critiek. Dat is meer dan Goebbels kan doen.

Deze laatste uitlating van den Britsen oppercensor vinde hier een groot aantal lezers in de kringen van onze overheid.

Bracken zet vervolgens uiteen hoe de censuur wordt uitgeoefend op de berichtgeving naar het buitenland, die uiteraard strenger is en in elk geval verplicht is voor post, telegraaf, telefoon, radio. De reden hiervan ligt voor de hand. Maar aan de eisen van het eigen volk doet men in elk geval niet te kort. Het citeren van de heftig critiserende Britse pers in telegrammen naar het buitenland is evenwel geheel toegestaan.

Al met al, kan men gerust zeggen, dat de Curaçaose censor een monster is in dit democratische land. Dat wij technisch gesproken, niet zoveel last van hem hebben, is waarschijnlijk gelegen in de gemoedelijkheid van den persoon des censors en de soepele houding van de Amigoe-redactie (de censor zegt, dat hij dit laatste niet onderschrijft). Maar dat de censuur bestaat en dat dus het middel bestaat en inderdaad wordt toegepast om dingen af te remmen, die niets, maar dan ook niets te maken hebben met militaire geheimen, is een gruwel, die den nazies helaas al stof gegeven heeft en bij het verschijningsverbod — indien de ontvangen rapporten geheel juist zijn — heeft doen jubelen, daar niet zij, maar juist de handhavers van de vrijheid van drukpers onderdrukkingsmethoden toepassen.

Curaçao op het gebied van planten, bloemen, vruchten en cacteeën praesteren kan. Het is een soort van fabeltje, dat op Curaçao niets groeien kan dan dividivibomen en dan nog alleen in de vorm van heksenbezems. Niets is minder waar. Met een beetje geduld en tijd en moeite en ja, we haasten ons al het u toe te geven een beetje geld in de vorm van water (sommigen geven het gebruikte badwater aan de planten), kan er toch wonder wat tot stand komen. Als u maar proberen wilt! En maar even nadenken, hoe en waarin een aardige combinatie te maken van bijvoorbeeld cinia's en hanestaarten. En bijna ieder heeft wel een of meer plantjes, die met wat extra zorg tot iets moois gekweekt kunnen worden; of als dit niet kan of mag gelukken, blijft u nog een kans iets artistieks te maken van Curaçaose vruchten.

Mocht onverhoopt ook dit een mislukking blijken, dan is ook een min of meer bizondere soort cactus welkom. Van planten, die uzelf als te gewoon of te algemeen bestempelt, kunt u toch stekjes maken, die zeker grif verkocht zullen worden.

Het is trouwens de bedoeling, dat voor het goede doel de inzendingen zoveel mogelijk gratis worden afgestaan. Natuurlijk kunnen bizondere planten, waarvan het bezwaarlijk is om afstand te doen, alleen ten toon gesteld worden en na afloop, dus op Maandag 4 Mei, weer afgehaald worden, tegelijk met de gekochte artikelen en de geleende vazen enz.

Dus hier volgt het lijstje, waaruit u kiezen kunt of indien mogelijk van alles wat:

Planten, stekken, cacteeën, vruchten. Bloemen (in vaas, mand of schaal).

Noodzakelijkerwijs moeten wij hier enige bepalingen laten volgen voor de goede orde en gang van zaken.

Inzenden van planten, stekken, cacteeën en vruchten tot uiterlijk 28 April, 10 uur.

Inzenden bloemen op 30 April tot 10 uur.

Alle mogelijke zorg zal door ons besteed worden aan uw inzendingen, maar begrijpelijkerwijs kunnen wij niet instaan voor breuk of beschadiging.

Tot slot dringend verzoek naam en adres van inzendster(der) met inkt op kaartje op papier aan de inzendingen te hechten.

S.V.P. uitknippen.

NEDERLANDS MANNENKOOR.

Dinsdag, 31 Maart, en Woensdag, 1 April, zal het Nederlands Zangkoor repetitie houden des avonds van 17—18 uur in de Parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel te Groot Kwartier.

TENNISWEDSTRIJDEN.

Het Bestuur van de Curaçaose Sport Club heeft Caracas uitgenodigd om tenniswedstrijden te houden. Kapitein Julio Casañas, de adjudant van den President van Venezuela heeft het voorstel van de C.S.C. met enthousiasme aangenomen en verleende zijn volle medewerking om het tournooi mogelijk te maken.

De 5 of 7 wedstrijden zullen hoogstwaarschijnlijk op 2, 3, 4 en 5 April plaats vinden. Het programma is echter nog niet definitief vastgesteld.

Caracas wordt vertegenwoordigd door de volgende uitstekende spelers: Leopoldo Marquez, Ricardo Winkelman, Jose Coriat en Pariente.

Het houden van deze internationale tenniswedstrijden zullen zeker niet nalaten de reeds bestaande vriendschapsbanden tussen Venezuela en Curaçao nog nauwer aan te halen.

Hedenochtend arriveerden de spelers op het vliegveld Hato.

URE DES GEBEDS.

Aanstaande Donderdag zal van 17 — 18 uur een ure des gebeds worden gehouden in de katholieke kerk te Groot Kwartier. Het bekende Nederlandse Mannenkoor zal a capella zingen. Onnodig tot deze gebedsure op te wekken. Is het niet aan de avond van de dag, dat de Heiland der wereld in de Hof van Gethsemane bad en terugkerende tot Zijn discipelen hen slapende vond? Is het niet de dag, waarop herdacht wordt hoe tot deze discipelen het woord klonk: „kunt gij dan niet één uur met mij waken?"

PAS OP UW SCHRIJFMACHINE.

De verkoop van schrijfmachines in de Verenigde Staten is stop gezet. De fabricage van nieuwe schrijfmachines is bovendien gereduceerd tot 39%, zodat er slechts een half millioen machines zullen worden gemaakt in 1942.

Niets hiervan komt op de markt voor particulieren. Reden: de schrijfmachine-fabrieken beschikken over een fabelachtige hoeveelheid fijne instrumentjes, die nodig zijn voor wapenfabricage.

Het zal dus zaak zijn voorzichtig met zijn machine om te gaan, daar het stop zetten van de verkoop in de V.S. uiteraard binnenkort ook zijn terugslag hier zal hebben.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.18 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.04 uur.

S.U.B.T. vs. JONG HOLLAND.

Het voetbalminnend publiek dat twee weken lang verstoken is geweest van voetbal en dientengevolge reikhalzend uitkijkt naar de eerstvolgende belangrijke ontmoeting, wordt verwezen naar de „pakkende" wedstrijd van a.s. Maandag, 6 April. Kampioenen en sub-kampioenen ontmoeten elkaar op Mundo Nobo om 16.30 uur. Deze wedstrijden tussen de twee sterkste clubs op Curaçao trekken steeds door het incognito, waarin zij gehuld zijn. Was het in Augustus l.l. 8 — 1 voor de blauwgelen, in December nam „Jong Holland revanche met 5 — 1, terwijl het op 15 Februari 1942 weer 4 — 2 was in het voordeel van SUBT. Het zijn wedstrijden waarin het verrassende element steeds een grote rol speelt en bij gevolg altijd het zien waard zijn. Dit treffen heeft bovendien een bizonder karakter. Het is de vuurproef voor beide verenigingen vóór de aanvang van de kampioenschapswedstrijden 1942.

Ook de vóórwedstrijd, welke om 15 uur aanvangt, zal ongetwijfeld zeer aantrekkelijk zijn. De junioren van beide verenigingen zijn goed tegen elkaar opgewassen. Aardig is het om de balcontrôle en tactiek van de kleintjes onder de loupe te nemen, maar leuker nog is hun creoolse listigheid.

De toegangsprijzen zijn: tribune ƒ 1.— staanplaatsen ƒ 0.50 en kinderen ƒ0.25.

De baten komen gelijkelijk ten goede aan de CVB, SUBT en Jong Holland.

Ingezonden.

CURAÇAO.

Plicht!
„Het is plicht dat ied're jongen
Voor de onafhankelijkheid
Van zijn geliefde Vaderland
Zijn beste krachten wijdt."

Natuurlijk weet een ieder wat plicht is. Alleen wordt verschillend geoordeeld wie bedoeld wordt met „ied're jongen".

Plicht voor de jongens, die varen, en nu zal ik onderscheiden koopvaardij-officieren, is dat ze varen. Maar niet alleen varen, óók zorgen, dat alles wat door hun positie aan boord aan hun zorg toevertrouwd is, in prima staat verkeert. Als we meer speciaal het reddingsmateriaal beschouwen, is het plicht, dat daar voortdurend de grootste zorg aan besteed worde. Mocht het niet voldoende zijn, of mocht het vernieuwd moeten worden, dan is het plicht voor de officieren, dat te rapporteren en aanvulling of vernieuwing daarvan aan te vragen.

Het is plicht van een officier toe te zien, dat al het mogelijke worde gedaan om sabotage te voorkomen. Hierin schuilt het gevaar van binnen.

Maar dat oude Nederlandse liedje bedoelt niet alleen met ied're jongen, de koopvaardij officier. Ook hij die aan de wal zit, heeft als Nederlandse jongen een plicht. Uit de aard van zijn positie is het zijn plicht te zorgen, dat die andere jongen in staat is zijn plicht te vervullen, in de allereerste plaats door te zorgen, dat de middelen aan den varenden jongen op tijd, voldoende en goed verstrekt worden. Evenzeens is het de plicht van den „wal-jongen" den „zee-jongen" de middelen te verstrekken om sabotage te voorkomen.

Schiet een der beide groepen te kort in haar plicht, dan is het natuurlijk gevolg, dat de andere groep gedupeerd wordt en voor de Vaderlandse zaak is het noodzakelijk, dat beide groepen inzien, dat ze één belang hebben, voor één doel vechten.

Ik ontken ten stelligste, dat de varende jongen zonder rechten zijn plicht moet vervullen en beweer, dat het hem onmogelijk wordt zijn plicht te vervullen als de middelen daartoe hem onthouden worden.

Evenzeer ontken ik dat de varende jongen, indien hij niet „zijn beste krachten wijdt" het recht heeft zijn plicht niet na te komen, als de middelen daartoe hem voldoende gegeven worden.

Varende „jongen", wal-„jongen" Nederlandse jongens, wordt u bewust van de algemene plicht, die wij allen hebben. Als iedereen welbewust zijn verplichtingen nakomt, ben ik er zeker van, dat in de toekomst conflicten vermeden worden en de Nederlandse zaak het best gediend wordt.

P. Boonstra.

Curaçao.

CURAÇAO FELICITEERT HARE MAJESTEIT.

Z.E. de Gouverneur van Curaçao heeft het volgende telegram aan H.M. de Koningin gezonden:

„Mede namens de bevolking moge ik Uwer Majesteit eerbiedig gelukwensen met Uwe benoeming tot doctor honoris causa in de rechtswetenschappen aan de Universiteit Witwatersrand in de Unie van Zuid Afrika."

Bij het ter perse gaan van dit nummer werd nog geen Imprimatur voor dit stuk van den Censor verkregen.

DE GOUVERNEMENTS-MIDDELEN.

Aan belastingen in Februari werd ontvangen ƒ 646.998.— tegen ƒ 531.645.— in Februari 1941, terwijl 1/12 der raming is ƒ 842.139.—.

De overige inkomsten bedroegen ƒ 517.662.— tegen ƒ 264.707.— in Februari 1941, terwijl 1/12 der raming is ƒ 367.353.—.

In totaal werd over de eerste twee maanden van 1942 ontvangen ƒ 2.550.896.— tegen ƒ 1.713.895.— in 1941, terwijl 2/12 van de raming bedraagt ƒ 2.418.984.—.

TERUG UIT NEW YORK.

Doctor Cornelius Süthoff en Overste Willem Gauw zijn per vliegtuig uit New York te Willemstad teruggekeerd.

EEN LATE DOELSTELLING.

Bij Besluit van de 6e December 1941 werd het Kamp voor Onwillige schepelingen ingesteld. De doelstelling van dit Kamp werd echter vergeten tot 25 Maart 1942, toen weder bij Besluit het doel van het Kamp werd opgegeven als volgt:

„Het doel van het kamp is om onwillige zeelieden enerzijds door een gevoelige straf andererzijds door geregelde arbeid en rustige overdenking tot inkeer te brengen."

DE G.P.D. SPREEKT.

Morgenmiddag om 14 uur zal de Chef van de Gouvernementspersdienst in zijn qualiteit van Curaçaos censor een rede houden van het stenen muziekpaviljoen af op het Brionplein.

De rede wordt via de versterkte zender naar Suriname uitgezonden. Voor en na de rede zal de Band van Scherpenheuvel Curaçaose muziek ten beste geven.

Deze demonstratie is de eerste van een serie lezingen, die in de loop van de maand April op verschillende punten van het eiland in het openbaar gehouden zal worden.

Het initiatief is genomen door de pas opgerichte vereniging „Democratische idealen in Oorlogstijd."

De rede van den G.P.D. is getiteld: „Het bloed kruipt waar het niet gaan kan".

OOK HEDENAVOND SPREEKT DE G.P.D.

De Chef van de Gouvernements-persdienst zal hedenavond om 20 uur een radiorede houden.

HANDWERKFAIR EN BLOEMENTENTOONSTELLING DER V.O.C. IN LOGEGEBOUW WILHELMINAPLEIN.

Wat betreft de handwerken mag verondersteld worden, dat er reeds genoeg over gesproken, geschreven en gepropageerd is, maar het laatste is voor velen nog min of meer een duistere, althans moeilijke quaestie. Laten we trachten hier enige helderheid en duidelijkheid in te brengen.

De oorspronkelijke bedoeling was eens te laten zien en te komen zien, wat

Neutrale pædagogiek is ofwel niet neutraal ofwel geen pædagogiek.

Nu op 1 Mei as. de cursus van de Hoofdacte geopend wordt, willen we nogmaals de vraag hier beantwoorden, waarom staat de R.K. Missie zo onverzettelijk op haar standpunt, om die cursus zelf in handen te houden? Het Gouvernement was toch erg tegemoet komend; men was zelfs bereid om voor het vak paedagogiek een Pater te vragen als docent; kon men nog beter verzekerd zijn, dat de katholieke belangen veilig waren voor den candidaat van de Hoofdacte? We willen trachten in dit artikel op deze vraag een antwoord te geven. En dan stellen we vooop — om met Dr. de Hovre te spreken — „dat alle paedagogiek berust op een levensbeschouwing; iedere opvoedingstheorie is zelf daarmede zo innig vergroeid, dat zelfs elke theorie op zich zelf onbegrijpelijk wordt zonder levensbeschouwing, evenals een arm of een been tot niets meer dient als het losgesneden is van het organisme.

Zielkunde hulpwetenschap voor de paedagogiek.

Men moet niet denken, dat opvoedingsleer alleen op de zielkunde berust; de zielkunde is niet meer dan een hulpwetenschap voor de paedagogiek. Opvoeding beschrijft den gehelen mens en al de gesteesgebieden van den mens. Voor de opvoedingsleer is even hard en misschien nog veel meer nodig de ethiek, de aesthetiek, de godsdienst, de logica etc. Zeker, de opvoeding is aanpassing aan de natuur van het Kind en bijgevolg psychologisch ingesteld; maar opvoeding is evenzeer aanpassing aan de cultuur en aan de beschaving en dus ook cultureel ingesteld.

Welnu, cultuur en beschaving hebben haar wezenskorn in levensnorma's, in geesteswaarden, in gedragsidealen en daarom is er geen enkele grote paedagoog geweest, die niet tegelijk wijsgeer was en uit zijn wijsgerige levensbeschouwing zijn paedagogiek opbouwde.

Neem Spencer, den wijsgerigen scepticus, of Fichte voor Duitsland, die niet uit liefde voor de school, voor de opvoeding of voor de jeugd zijn paedagogiek schreef, maar uit liefde voor zijn nationaal idee.

De school zelf heeft geen eigen beweging; de methodiek is niet iets zelfstandigs; de paedagoog leeft van den denker in hem, van den denker vóór hem en van den denker naast hem; geheel de school, geheel de paedagogiek wordt gedragen door levensovertuigingen; zij leeft van haar levensideaal. De onderwijzer is de school en niet de programma's of de uurroosters of de methoden of de leervakken.

Opvoeding en onderwijs is een levensproces en de onderwijzer, die opvoedt, put uit zijn levensbeschouwing. En daarom is „neutrale" paedagogiek een onding, of deze nu onderwezen wordt door een Pater of door een Protestant of door een Heiden; want een zg. „neutrale" paedagogiek is ofwel niet neutraal ofwel geen paedagogiek.

God of Afgod.

Zij is niet neutraal, want dan druist ze tegen haar wezen zelf in. De grote paedagogische denkers hebben ofwel een god ofwel een afgod. Spencer verafgodt de natuur; Comte de mensheid; Freud het sexuele; Dewey en Durkheim de gemeenschap; Wyneken de schoolgemeenschap; Rousseau de vrijheid; Wundt de cultuur; Emerson het individu; Nietsche den Uebermensch; Schopenhauer de wil; Hegel het intellect; Kant het zedelijk zelfbeschikkingsrecht; Hartmann het onbewuste.

Van de andere kant wordt ter wille van de „neutraliteit" en van de „zogenaamde eenheid", zoals de Heer Ruskin zegt, het zich voorstelt de opvoeding kleurloos dan wordt het begrip opvoeding zó verminkt, zó ontadeld, ontmenselijkt, en ontpersoonlijkt, dat van opvoeders geen sprake meer is. Opvoeden wordt dan niets meer dan zelfontwikkeling, natuurlijke en spontane groei en dan wordt opvoeden zoveer tot een natuurproces gemaakt, dat het tegen de natuur van de echte opvoeding indruist.

Paedagogiek is geesteswetenschap.

Paedagogiek is niet een natuurwetenschap, maar een geesteswetenschap, die even spontaan uit een levensbeschouwing voortspruit, als de tak uit de boom. Vandaar zeide Dupanloup terecht: „De Katholieke Kerk vertoont dit sublieme, dat zij het probleem van de algehele levensbeschouwing aanroert, als er sprake is over de opvoeding van een klein kind op het platte land."

Is er dus een nauwe samenhang tussen paedagogiek en levensbeschouwing, dan volgt hieruit logisch de conclusie, dat voor een overtuigd katholiek opvoedingstheorie hetzelfde betekent als katholieke levensbeschouwing en omgekeerd.

Vandaar het onverzettelijke van de Katholieke Missie, die op dit gebied van geen schipperen weet. En we eindigen daarom met de woorden van Dr. Frans de Hovre, die boven de ingangspoort van elk paedagogisch gebouw de volgende Wet in vlammende letters gebeiteld wil zien staan:

Alle paedagogiek berust op een levensbeschouwing.
Echte paedagogiek op de algehele levensbeschouwing.
Ware paedagogiek op de ware levensbeschouwing.

Pastoor B. A. Schipper O.P.

VEILIG VERKEER.

Stilstaan op de rijweg met onverlichte voertuigen is verboden en voor het verkeer zeer gevaarlijk.

Gaat niet voor het achterlicht staan als ge zijt uitgestapt.

Van de Fronten.

CHARKOV DOOR RUSSEN OMSINGELD.

De radio van Vichy zond een bericht uit, volgens welk Charkov, de grote staalstad in het Donetsbekken, omsingeld is door het Rode leger (Londen, (AP) 30.3).

HET RODE LEGER HEROVERT.

Tass meldde de herovering door het Rode leger van een uitgebreid district in de Smolensk-sector in een gevecht van twee dagen. Het agentschap zeide, dat 20 gemeenten ten Westen van Moskou werden ontwrongen van de Duitsers in het zich ontwikkelende Russische offensief op 27 en 28 Maart. Andere berichten van het front zeiden, dat de Duitsers tevergeefs pogen om het initiatief te herwinnen en 2450 doden en vele gewonden hebben verloren in een andere vijfdaagse slag aan het Kalininfront ten Noord-Westen van Moskou. Tass zeide, dat op een ander punt een enkele Russische tankafdeling 1500 Duitsers doodde, 14 tanks vernielde, 4 kanonnen en 54 blokhuizen, binnen 10 dagen (Moskou, (AP) 30.3).

GEVECHTEN NEMEN AF AAN HET NOORDELIJKE RUSSISCHE FRONT.

Zweedse berichten, die in Londen ontvangen worden, delen mede, dat de gevechten afnemen aan het Noordelijke Russische front, hetgeen mogelijk te kennen geeft, dat de Duitsers en Russen zich gereed maken voor de lente-campagnes.

Gemeld wordt, dat de bevroren meren, rivieren en moerassen in de sectoren van Vyazma, Staraya Russa en Leningrad op warme namiddagen beginnen te smelten en aldus veranderingen nodig maken in de posities van de strijders en de artillerie. Een andere aanwijzing van het opklarende weer was de toenemende luchtactiviteit, die door de Duitse radio genoemd werd.

Een Duitse omroeper beweerde, dat 56 Russische vliegtuigen alleen op Zondag werden neergeschoten. De berichten uit Stockholm verklaarden, dat de positie van het omsingelde 16de Duitse leger bij Staraya Russa nog steeds „hachelijk" is, niettegenstaande zijn hevige weerstand gedurende de weken van de winteroorlog. Grote Russische kanonnen zouden thans zo opgesteld zijn, dat zij alle strijdkrachten kunnen beschieten, die zouden trachten den belegerden Duitsers uit het Westen hulp te komen (Londen, (AP) 30.3).

EERSTE LUCHTALARM TE CEYLON.

Het eerste luchtalarm van Ceylon weerklonk vroeg in de namiddag, doch werd spoedig gevolgd door het alles veilig signaal. Ceylon is de Britse Kroonkolonie op minder dan 100 mijl van de Zuidoostelijke kust van Brits Indië. Het is de zetel van een belangrijke Britse vlootbasis te Trincomalee (Colombo, (AP) 30.3).

KRACHTIGE GEALLIEERDE TEGENAANVALLEN IN BIRMA.

Felle tegenaanvallen door de Chinese strijdkrachten, die vasthouden bij Toungoo en met de bajonet strijden om de weg naar Mandalay, schenen de Japanse pogingen te hebben verpletterd om eerst af te rekenen met de Chinezen aan de Oostelijke flank van de Birmalinie en zich dan te wenden naar de Britten langs de rivier Irawaddy.

De Chinese troepen van den Noord-Amerikaansen Generaal Joseph Stillwell zouden — naar vermeld — het hoofdkwartier van een Japans bataljon te Nangyun gisteren hebben veroverd en de Japanners hebben verdreven van het vliegveld te Kyungon, 10 mijl ten Noorden van Toungoo.

Aan de Westelijke flank keerden de Britten zich naar de Japanse colonnes, die in Noordelijke richting voortkruipen naar Prome en openden met wat een scherp tegenoffensief scheen.

Luitenant Generaal Harold Alexanders pantser-formaties, die uitrusten en zich herstelden sedert haar vroegere gevecht in de slag van Birma, sloegen terug langs de weg van Irawaddy naar 2 Japanse colonnes. Een tankaanval werd uitgevoerd op de Japanners nabij Paungde op 30 mijl ten Zuiden van Prome waar de gevechten gestadig heftiger werden sedert het eerste contact op Zaterdag tussen de voortgeschoven afdelingen plaats had.

Het Chinese Hoofd commando verklaarde in een communiqué, dat te Tsjungking werd uitgegeven, dat de Japanners gifgas gebruikten bij aanval op Toungoo (New Delhi, (AP) 30.3).

DE OPERATIES IN BIRMA.

Het Britse communiqué over de operaties in Birma luidt als volgt: „Op 29 Maart waren onze verkenningstrijdkrachten in het gebied van Paungde, gelijk gisteren gemeld werd, in hevige strijd gewikkeld, doch de moeilijkheden van de grond verhinderden het volledig gebruik van onze mobiele strijdkrachten. Een andere kleine mobiele strijdmacht rukte op naar het Zuiden om het vijandelijk weerstandscentrum op te ruimen, dat het had kunnen uithouden te Padigon.

Intussen stak een belangrijke strijdmacht van Japanners en Birmanen de rivier over bij Tonboon en viel Shwedaung aan. Een bataljon van Indische grenstroepen rukte op om Shwedaung van vijanden te zuiveren en een hevig gevecht ontstond waarbij 300 vijandelijke manschappen gedood of gewond werden en 70 gevangenen werden gemaakt, die allen Birmanen zijn.

De vijand slaagde er echter in bij Shwedaung gedeelten van de weg te behouden. Op 30 Maart werd een aanval gedaan om deze gedeelten van de weg vrij te maken en de wegen te openen. Er is tot nu toe nog geen verslag over deze actie binnengekomen. Onze operaties in dit gebied worden belangrijk gehinderd door gebrek aan luchtverkenningen en door het feit, dat de plaatselijke bevolking in haar geheel den vijand actief schijnt te steunen" (New Delhi, (AP) 30.3).

(Shwedaung ligt 10 mijl ten Zuiden van Prome. Tonboon ligt aan de Irawaddy ten Westen van Paungde. Padigon ligt 8 mijl ten Noord-Westen van Paungde).

EEN WISSELENDE STRIJD.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat de Chinese verdedigers op de weg naar Mandalay een tegenaanval hebben uitgevoerd tegen de Japanse troepen aan de Oostelijke anker van het geallieerde front in Birma, waarbij men Nangyun en de Kyungon-streek heroverde; 10 mijl ten Noorden van Toungoo (Londen, (AP) 30.3).

GEALLIEERDE LUCHTMACHT HEEFT MEERDERHEID IN DE LUCHT.

De Australische Minister van Luchtvaart, A. S. Drakeford, maakte bekend, dat de Noordamerikaanse en Australische strijdkrachten op zijn minst tijdelijk de meerderheid in de lucht hebben boven Nieuw Guinea en Nieuw Brittannië.

Drake zeide, dat deze meerderheid „zo merkbaar is als geen andere gedurende de gehele oorlog in de Stille Oceaan met de mogelijke uitzondering van de luchtoperaties bij de opening van de campagne in Birma" (Melbourne, (AP) 30.3).

BRITSE KUISER VERLOREN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „De Admiraliteit betreurt het te moeten bekend maken, dat de kruiser „Naiad" gezonken is. De naaste bloedverwanten zullen in kennis worden gesteld".

De „Naiad" is een van 10 kruisers van 5.450 ton van de Dido-klasse en kwam gereed in 1939 (Londen, (AP) 30.3).

CHINESE TROEPEN MAKEN CONTACT.

Het Chinese communiqué meldt: „De Chinese strijdkrachten in Toungoo hebben contact gemaakt met andere strijdkrachten ten Noorden en Oasten van Toungoo en hebben haar posities in dat gebied hersteld" (New Delhi, (AP) 31.3).

NEDERLAND.

OOK NEDERLAND NAM DEEL AAN DE RAID OP SAINT NAZAIRE.

Thans kan worden medegedeeld, dat de Nederlandse vlag wapperde op het oorlogsschip „Campbeltown", een van de schepen, die deelnamen aan de recente raid op Saint Nazaire (Londen, G.P.D. 31.3).

DR. H. J. G. HOEBEN †.

Te Londen werd bekend, dat dr. H. J. G. Hoeben op 28 Februari, in de leeftijd van 42 jaar in een Duits concentratiekamp is overleden. Dr. Hoeben was directeur van het Internationale Katholieke Persbureau te Breda en werd onmiddellijk na de invasie door de Gestapo naar een concentratiekamp in de buurt van Berlijn gezonden. Ook zijn onderdirecteur Pater van Lierop onderging dit lot. Het is bekend, dat Hoeven zeer leed onder de mishandeling van de gestapo-sadisten, hetgeen reeds vorig jaar zijn gezondheid aantastte. De Duitsers verboden der Nederlandse pers van dit overlijden melding te maken, doch in de Katholieke bladen is verscheen een medeling van Mevrouw Hoeben en haar vijf kinderen, dat de requiem-mis zou worden gehouden in Hoebens Breda'se parochiekerk (Londen, G.P.D. 31.3).

DE HAAT TEGEN MENGELBERG.

Dat Mengelberg om zijn verraad door de Nederlanders wordt veracht, blijkt wel zeer duidelijk uit een bericht in „De Tijd" van 2 Maart jl., dat medegedeeld, dat terwijl gedurende het seizoen 1939 — 1940 de Mengelbergconcerten in Den Haag een winst opleverden van ƒ 12.211; er na het seizoen 1940 — 1941 een nadelig saldo van ƒ 11.488 was (Londen, G.P.D. 31.3).

WERELDNIEUWS.

MACARTHUR EN BLAMEY BIJ ELKAAR.

Generaal Douglas MacArthur, Generalissimo van de Geallieerde strijdkrachten in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, en Generaal Sir Thomas Blamey, Commandant van de grondstrijdkrachten in Australië, kwamen voor de eerste maal bijeen en openden een serie van conferenties om hun strategie vast te leggen (Melbourne, (AP) 30.3).

DE „OSSERVATORE ROMANO" EN DE JAPANSE VERTEGENWOORDIGING BIJ HET VATICAAN.

Volgens de Italiaanse radio heeft de „Osservatore Romano" een noot gepubliceerd over de benoeming van Ken Harada, den vroegeren Japansen gezant te Vichy, tot Gezant bij het Vaticaan. Dit zou de eerste bevestiging zijn uit bronnen van het Vaticaan over de vestiging van diplomatieke betrekkingen met Japan (Rome, (AP) 30.3).

[Er wordt niet gemeld wat de noot van het bekende Katholieke blad zeide — Red.]

BRITTEN GEBRUIKEN GEVECHTSBOMMENWERPERS.

Het nieuwsblad van het Britse Ministerie van Luchtvaart onthulde, dat de Royal Airforce snelle gevechtsbommenwerpers gebruikt om des nachts te slaan naar Duitse vliegvelden en industriële objectieven in de bezette landen, terwijl lange-afstands zware bommenwerpers het Reich zelf aanvallen. Aanvallen op Duitse vliegvelden en olie-raffinaderijen nabij Gent en op spoorwegemplacementen werden in de communiqué's van de laatste weken gemeld. Deze werden uitgevoerd door gevechtsbommenwerpers en nachtgevechtsvliegtuigen. Het nieuwsbureau verklaarde: „Het gevechtscommando trekt zoveel mogelijk voordeel uit de huidige maanlicht nachten om zijn offensief op den vijand vol te houden. Zodra de vluchten bij daglicht van de gevechtsvliegtuigen geëindigd zijn, bereiden nachtgevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers zich voor om de oorlog nog dieper in de bezette gebieden te brengen" (Londen, (AP) 30.3).

DUITSE SCHEPEN GAAN ERAAN.

Het nieuwsbureau van het Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat Britse vliegtuigen, die patrouilleerden bij Noorwegen en Denemarken een Duits voorraadschip torpedeerden en waarschijnlijk tot zinken brachten. Een kleiner schip werd de vorige nacht gebombardeerd en in brand geschoten. Torpedo's werden afgeschoten op twee Duitse schepen, doch het was den vliegers niet mogelijk de resultaten waar te nemen, als gevolg van het intensieve afweervuur, dat door de escorterende vaartuigen werd afgegeven (Londen, (AP) 30.3).

6 DUITSE OFFICIEREN GEEXECUTEERD.

Betrouwbare berichten uit Europa, die door de Associated Press ontvangen werden, delen mede, dat reizigers, die Parijs kort geleden bezochten, hebben medegedeeld, dat 6 Duitse officieren doodgeschoten werden en talrijke anderen naar gevangenen-kampen in Polen gezonden werden op beschuldiging van onachtzaamheid ten tijde van de aanval op het gebied rond Parijs door de Royal Airforce op 3 Maart. Gemeld wordt, dat de meeste officieren, die belast waren met de luchtbescherming van de stad een gala-partij in de luxueuze nachtclub „Bal Tabarin" bijwoonden en niets omtrent de aanval wisten dan nadat de bommen reeds enige tijd lang gevallen waren op de motorfabrieken van Renault aan de Seine. Onder de officieren, die bij de partij aanwezig waren, bevonden zich degenen, die verantwoordelijk waren voor het luchtalarm. Het lawaai van de partij was zo groot, dat de officieren de bommen niet eerder hoorden of niet eerder van de aanval wisten dan nadat de Chef, die toevallig naar buiten was gegaan, hun dit had medegedeeld (New York, (AP) 30.3).

RAAD VAN STILLE OCEAAN TE WASHINGTON GEVESTIGD.

Nederland is 1 uit de 7 leden.

Een Raad van de Stille Oceaan, vertegenwoordigende 7 landen, die Japan bestrijden in de Stille Oceaan, zal in Washington worden gevestigd om quaesties te overwegen, „die betrekking hebben op onze gemeenschappelijke oorlogsinspanning".

De landen, die een lidmaatschap hebben in de Raad, welke voor de eerste maal op Woensdag in het Witte Huis zal samenkomen, zijn: De Verenigde Staten, Groot Britannië, China, Australië, Nieuw Zeeland, Canada en Nederland.

Australië en Nieuw Zeeland hebben tot deze stap aangedrongen sedert de Verenigde Staten in oorlog gingen en Herbert Evatt, de Australische Minister van Buitenlandse Zaken, die thans in Washington is, verklaarde, dat de Verenigde Landen een „belangrijke voortgang" hadden gemaakt.

Er werd in Londen een Raad voor de Stille Oceaan gevestigd op 9 Februari. Deze verschafte slechts vertegenwoordiging aan Engeland, Nederland, Australië en Nieuw Zeeland. Hoe de Raad van Washington precies zal werken is niet duidelijk. Men neemt aan, dat hij de problemen van productie en bevoorrading zal overwegen, de scheepvaart, de buitenlandse politiek en misschien de oorlogsstrategie.

Een der deelnemers aan de Raad gaf als zijn mening te kennen, dat de „taak om de oorlog in de Stille Oceaan te leiden hoofdzakelijk van Washington uit zal worden verricht". Men neemt echter aan, dat de Raad de feitelijke beslissingen en actie op het veld der strategie zal overlaten aan de militaire- en marine-experts, die de groep der gemeenschappelijke Stafhoofden uitmaken in Washington (Washington, (AP)

ZITTINGEN VAN RIOM UITGESTELD.

De zitingen van Riom voor de berechting der personen, die ervan beschuldigd worden verantwoordelijk te zijn voor Frankrijks nederlaag, zijn uitgesteld van 2 April tot 15 April en hoewel geen officiële bekendmaking werd gedaan valt het te betwijfelen of zij zullen worden hervat (Vichy, (AP) 30.3).

BAJONETWONDEN: 50%.

Verhalen van felle handgevechten aan het Birmafront worden onderstreept door een dokter, die zich bevindt bij de Chinese strijdkrachten. De dokter zeide, dat 50% van de gewonden, die worden gebracht in de hulpstations, lijden aan bajonetwonden. Hij zeide, dat het normale percentage van bajonetwonden 3% bedraagt (Chinees Hoofdkwartier in Birma, (AP) 30.3).

HONORIS CAUSA.

Men houdt in de Verenigde Staten een statistiek bij van mannen met de meeste doctoraten honoris causa. Herbert Clark Hoover gaat aan de kop met 51 (waarvan hij er vijfentwintig gekregen heeft sedert de New Deal begon, merkt N.Y. min of meer malicieus op, want Hoover was een groot en militant tegenstander er van en klaarblijkelijk zijn er universiteiten van hetzelfde gevoelen). Dan komt Nicholas Murray Butler met 37. De derde op de lijst is de vrij onbekende Frank P. Graves.

„N. Y." moest hem opzoeken en ontdekte toen, dat hij een onderwijsgedeputeerde was in de Staat New York. Hij heeft twee-en-dertig eregraden. De meeste zijn van onderwijsinstituten in die staat......

Terwijl Hoover en Butler de hunne kregen van universiteiten over de gehele wereld. De oud Harvard-president, A. Lawrence Lowell, bezit 29 eredoctoraten. Owen D. Young, de financiële expert, volgt met 27, James Rowland Angell met 24 en Charles Evans Hughes staat zevende met twintig. Ondanks zijn langdurige afwezigheid heeft admiraal Byrd er 18. Wendell Willkie is laat begonnen met zijn verzameling: hij heeft er twee, doch staat op de nominatie voor nog een stuk of zes. President Roosevelt heeft er „maar" veertien en ligt ver achter Hoover. En zelfs achter die van Coolidge, die er twintig had, toen hij uit het publieke leven verdween.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdienst:

Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

ZUID-AMERIKA.

CONCENTRATIEKAMP VOOR SPIONNEN IN BRAZILIË.

Op grote schaal begon men over geheel Brazilië spionnen van de as en vijfde colonners te zenden naar een groot concentratiekamp op Ilha das Flores, midden in de haven van Rio de Janeiro, terwijl de autoriteiten voortgaan met het opruimen van spionnen.

De eerste gevangenen werden gisteren van de gevangenissen in Rio de Janeiro in pantserwagens gebracht naar de waterkant, waar zij werden overgeplaatst in sloepen, die naar het concentratiekamp voeren onder de waakzame ogen van talrijke zwaar bewapende wachters. Belangrijke gevangenen van Sao Paulo, Bahia en Recife worden met spoed gezonden naar Rio om te worden geïnterneerd op het eiland, dat spoedig een bevolking van honderden zal hebben. Over het gehele land worden nieuwe arrestaties gemeld, terwijl berichten uit Bahia melding maakten van een inval in het vroegere centrum van de Integralistas, waarbij een reusachtig arsenaal van kleine wapenen en ammunitie werd ontdekt. Tevens werd een laboratorium ontdekt, waar ammunitie gemaakt werd (Rio de Janeiro, (AP) 30.3).

[Gelijk wij in de „Afgelopen Week" van 16 Maart jl. meldden, werd de groep der „Integralistas" in de winter van 1937 — 1938 ontbonden door President Vargas. Uit het bovenstaande blijkt, dat deze organisatie desondanks niet grondig uitgeroeid werd. — Red.]

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 30 op 31 Maart hadden er geen grote veranderingen plaats aan het front. Een onzer infanterie-eenheden aan het Westelijk front bezette na koppige gevechten een sterk gefortificeerde vijandelijke positie. De vijand verloor meer dan 500 officieren en manschappen, die gedood werden. In een andere sector van het front bezetten onze troepen een bewoonde plaats en veroverden veel materiaal. In een sector van het Kalininfront drong een onzer cavalerie-eenheden, na krachtige vijandelijke tegenaanvallen te hebben afgeslagen, de Duitse infanterie terug en bezette een belangrijke bewoonde plaats. De Duitsers verloren meer dan 250 officieren en manschappen aan doden. Er werden gevangenen gemaakt."

— **Londen:** De radio van Leningrad zeide, dat Sovjet-troepen een belangrijk strategisch punt hebben veroverd in het gebied van Leningrad. De Duitse pogingen om de plaats te heroveren werden afgeslagen. 50 Duitse officieren en manschappen werden gedood bij een gevecht.

— **Londen:** „Exchange Telegraph" meldde uit Moskou, dat volgens „Pravda" de verliezen van het Finse leger gedurende de 8 maanden van de oorlog in totaal meer dan 200.000 officieren en manschappen bedragen.

— **Georgetown, B.G.:** De Anglo-Amerikaanse Caraïbische Commissie, waaronder Rexford Tugwell, Gouverneur van Puerto Rico, arriveerde hier.

— **Berlijn:** De Duitse radio beweert, dat Duitse lucht- en zeestrijdkrachten voortgaan een convooi te bestoken in Noordelijke wateren en nog 4 transportschepen tot zinken hebben gebracht met een totaal van 20.000 ton. 4 Andere zouden zijn beschadigd bij een aanval in het Zuiden van de Barentszee.

— **Tokio:** Domei beweert dat het eiland Sumatra op 27 Maart onder volledige Japanse dominatie kwam, toen 200 Nederlands Indische soldaten, geleid door een Majoor Generaal en een Kolonel, zich overgeven. Meer dan de helft van de troepen zou bestaan uit Britten en Nederlanders.

— **Tsjungking:** Chinese berichten zeiden, dat Chinese versterkingen in Birma, die naar het Zuiden rukken om den verdedigers van Toungoo te hulp te komen, een spoorwegstation op 10 mijl ten Noorden van die stad hebben veroverd en contact hebben gemaakt met de Chinese eenheden, die het nog uithouden in het Oostelijk deel van Toungoo.

Eerste Suppletoire Begroting 1942

Memorie van Antwoord.

II.

De oorlogsbelasting.

Het Bestuur betreurt het, dat de afdelingen noch nader hebben omschreven, wat zij onder een oorlogsbelasting verstaan, noch de beweegredenen hebben bekendgesteld, welke er haar toe hebben geleid om de voorkeur te geven aan een oorlogsbelasting boven een verhoging van bestaande belastingen. Het ontbreken van een en ander stelt het Bestuur voor de onmogelijkheid om de zienswijze der Staten te beoordelen. Naar het inzicht van het Bestuur dient de Curaçaose gemeenschap gezamenlijk haar draagkracht de vermeerdering van uitgaven in verband met de oorlogstoestand te dragen en kan tot dekking der hogere uitgaven tegen een verhoging van bestaande belastingen passend in een stelsel van belasting naar draagkracht geen bezwaar bestaan.

Zolang de druk der belastingen in Curaçao nog laag is en de[r] draagkracht der contribuabelen geenszins te boven gaat, meent het Bestuur onder de huidige omstandigheden deze druk niet door het uitschrijven van leningen gedeeltelijk op de toekomst te mogen afwentelen doch een beroep op de kapitaalmarkt voorshands te moeten reserveren.

Een Commissie bestudeert de beleggingsmogelijkheden.

Ingevolge de in de Nota naar aanleiding van het eindverslag en het supplement eindverslag op de 1e suppletoire begroting 1941 gedane toezegging, is een Commissie ingesteld tot bestudering van de beleggingsmogelijkheden voor gelden van het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds. Zodra deze Commissie aan het Bestuur verslag heeft uitgebracht, zal de belegging van op Curaçao aangehouden gelden van dit fonds nader in beschouwing worden genomen.

Bier en sigaretten.

Indien het verloop van 's Lands middelen en inkomsten zulks toelaat, zal tot vermindering van de verhoogde douanerechten op sigaretten en bier worden overgegaan op grond van de overweging, dat deze goederen niet geheel als weelde-artikelen kunnen worden beschouwd.

Het Bestuur stelt zich voor het invoerrecht op sigaretten dan te verlagen tot zestig cent per honderd stuks plus tien opcenten en het invoerrecht op bier van zestig tot vijftig cent per liter eveneens vermeerderd met tien opcenten.

De Bioscopen.

Aangezien de enige vermakelijkheid, welke practisch voor het heffen van een vermakelijkheids-belasting in aanmerking komt, het bioscoop bezoek is, meent het Bestuur, dat de onlangs doorgevoerde verhoging van het invoerrecht op bioscoopfilms, aan welke verhoging geen extrakosten voor contrôle en administratie verbonden zijn, de voorkeur verdient boven het invoeren van een vermakelijkheidsbelasting. Bovendien dient er naar gestreefd te worden, dat de weinige vermakelijkheden, die in het gebiedsdeel mogelijk zijn, niet te kostbaar en zodoende voor de bevolking onbereikbaar worden. Ook de gepaste ontspanning is een noodzakelijke levensbehoefte.

De invoering van leges zal bij de voorgenomen herziening van de zegelverordening in overweging worden genomen. Het in rekening brengen van een bedrag van ƒ 5,— voor gezondheidspassen is in wezen slechts een verhoging van de havengelden.

Deze verhoging zou voor de kleine vaart (vruchten- en groentebarkjes) niet billijk zijn. Men kan moeilijk een barkje van 5 ton met een bemanningslijst van drie koppen evenveel laten betalen als een groot passagiersschip. Ten aanzien van een verhoging van havengelden voor grotere schepen is een voorstel bij de Staten aanhangig tot verhoging van de loodsgelden, welke verhoging eenvoudiger en doeltreffender is, dan het in rekening brengen van gezondheidspassen. Momenteel komen er tussen 15 à 20 vruchten en visbarkjes per week binnen. Het luttel bedrag, dat door deze schepen aan kadegeld zou kunnen worden betaald, zal de administratie en contrôle daaraan verbonden zeker niet compenseren, maar zou wel direct prijsverhoging dezer artikelen, die voor de lagere bevolking onontbeerlijk zijn, meebrengen.

Geen oponthoud bij de scheepvaart.

Met de „andere leden" spreekt het Bestuur de overtuiging uit, dat in deze tijdsomstandigheden elk oponthoud van de scheepvaart vermeden moet worden. Geneeskundige visitatie van alle schepen is daarom op het ogenblik dus niet gewenst. De schepen, die zieken aan boord hebben, worden alle door den havendokter [E. van der Kuyp] bezocht.

Belasting voor de vennootschappen.

Het Bestuur kan zich niet verenigen met de zienswijze der leden, die menen, dat de vennootschappen, die ingevolge de wet van 26 April 1940 haar zetel naar Curaçao hebben overgebracht in Curaçao in de belasting moeten worden betrokken.

Immers deze vennootschappen hebben vrijwel alle slechts haar statutaire zetel en niet haar feitelijke zetel naar Curaçao verplaatst. Het Bestuur kan dan ook geen gronden vinden om een wijziging van artikel 19 van genoemde wet als door meerdere [bedoeld: verschillende] leden bedoeld voor te staan.

Belastingjaar en Begrotingsjaar.

Aangezien het belastingjaar der Inkomstenbelasting het begrotingsjaar niet dekt — het ene loopt immers van 1 Mei tot en met 30 April en het andere is gelijk aan het kalenderjaar — kan het door de Afdelingen naar voren gebrachte bezwaar bij de bestaande wettelijke regelingen nimmer opgeheven worden. Dit is overigens geen bezwaar, omdat zoals enkele der leden [anglicisme: enkele leden] zelf al opmerkten hetgeen niet in een bepaald jaar geïnd is, ten bate komt van een volgend en zo in de opeenvolging der jaren compensatie plaats heeft. Bij de raming van de te verwachten ontvangst uit hoofde van een of andere belasting wordt jaar in jaar uit rekening gehouden met die omstandigheden, waarbij in hoofdzaak de Inkomstenbelasting aandacht verdient op grond van het aangevoerde verschil bestaande tussen dienst- respectievelijk begrotingsjaar en het belastingjaar. De overige belastingen hebben een belastingjaar gelijk aan het dienstjaar.

In het thans nog lopend belastingjaar (1941/42) heeft men, als uitzondering op de regel, in verband met een aan de Staten aangeboden ontwerp-„Landsverordening houdende voorzieningen met betrekking tot de heffing van inkomstenbelasting tengevolge van de oorlogstoestand" (ingediend onder dagtekening 23 Juli 1941) de vaststelling van een zeker aantal aanslagen aangehouden, omdat men de aanslagen had willen uitzenden, rekening gehouden met de voorgestelde wijzigingen.

Dit is tot heden niet gelukt. Het is echter gebleken, dat voor een deel der aangehouden aanslagen de voorgestelde voorzieningen geen invloed op het belastbaar inkomen zouden hebben, in verband waarmede deze aanslagen thans zijn uitgegaan. Het bedrag, dat daarmee gemoeid was, kan op rond ƒ 75.000,— gesteld worden, waarvan tot op heden ruim ƒ 50.000,— in de vorm van aanslagbiljetten aan belanghebbenden is verzonden. In het algemeen zij opgemerkt, dat slechts een gering percentage steeds achterbleef, omdat gemeend werd, dat een onderzoek door de accountantsdienst aanbeveling verdiende. De in menig geval door die rapporten behaalde resultaten (meeropbrengst [?] en navordering), hebben de ophouding van het opleggen van de betrekkelijke aanslagen meer dan gerechtvaardigd.

De Opcenten.

De nodige voorbereidingen voor een afzonderlijke vermelding van de opcenten op de aanslagbiljetten van de belastingen, zijn getroffen. In verband met de nodige voorzieningen aan de boekhoudmachines, welker tijdige gereedkoming door de betrokken Amerikaanse firma niet kan worden gegarandeerd, is geen zekerheid te geven, dat deze vermelding nog op de aanslagen in de inkomstenbelasting over het jaar 1942 — 1943 kan plaats vinden.

Een nieuwe bezuinigingscommissie.

Het rapport van de commissie ingesteld bij gouvernements-beschikking van 27 Februari 1941 no. 1256 is op 31 December daaraanvolgende uitgebracht. Het Bestuur is nog doende met de bestudering ervan en kan derhalve thans geen aanleiding vinden om tot instelling van een nieuwe commissie van bezuiniging over te gaan. Het rapport is ter griffie der Staten ter inzage van de leden gelegd. Indien zulks echter nodig mocht blijken, staat het Bestuur niet afwijzend tegenover de instelling van een nieuwe commissie.

Financiën kreeg een hulp.

Aangezien onder de huidige omstandigheden dringend de behoefte wordt gevoeld aan een herziening van de fiscale en comptabele wetgeving, heeft het Bestuur aan de Nederlandse Regering te Londen verzocht om te willen bevorderen, dat door de Nederlands Indische Regering daarvoor tijdelijk een met deze arbeid volledig vertrouwd ambtenaar ter beschikking werd gesteld. Dit verzoek leidde tot de tijdelijke tewerkstelling van een Nederlands Indisch hoofdambtenaar op de administratie van financiën. Het salaris van dezen hoofdambtenaar wordt bij Nota van wijzigingen op de begroting gebracht, terwijl het salaris van den ontvanger der invoerrechten en accijnzen werkzaam ter inspectie der belastingen gedeeltelijk wordt afgevoerd. [bedoeld hoofdambtenaar is Meester Henri J. M. Hoogeveen]

Telegrafisten bij de Schutters.

Onder de thans in werkelijke dienst zijnde jaarklassen der Schutterij bevindt zich één hulp-telegrafist, die voordien bij de Landsradiodienst werkzaam was. Doordat deze dienst niet direct een vervanger had, is aan voornoemden hulp-telegrafist een jaar uitstel van opkomst verleend. Nadat deze termijn verstreken was, is voornoemde jongeling in militaire dienst gekomen en, na zijn eerste militaire opleiding ontvangen te hebben, als telegrafist te werk gesteld.

De Monetaire Politiek.

Aangezien de bij de openbare behandeling van de 1e suppletoire begroting voor het dienstjaar 1941 in September en October van het vorige jaar gehouden debatten ten aanzien van de monetaire politiek geleid hebben tot een petitie tot H.M. de Koningin op de voet van artikel 105 der Curaçaose Staatsregeling, kan het Bestuur uiteraard niet vooruitlopen op de beschikking, welke Hare Majesteit op deze petitie zal nemen. Uit de gedachtenwisseling naar aanleiding van dit onderwerp tussen de Nederlandse Regering in Londen en het Bestuur van Curaçao kan worden afgeleid, dat de beschikking van de Koningin binnen afzienbare tijd kan worden tegemoet gezien.

De Curaçaose Bank.

Voor een objectieve uiteenzetting van de positie van de Curaçaose Bank, moge worden verwezen naar de saldibalansen der instelling, welke maandelijks in de Curaçaose Courant worden gepubliceerd.

Mochten enkele leden meer[dere] gegevens verlangen, dan waren deze nadrukkelijk te noemen, opdat het Bestuur de verstrekking daarvan in overweging kan nemen.

Deposito voor vreemdelingen.

Bij de bepaling van het bedrag van het deposito voor vreemdelingen is inderdaad uitgegaan van het standpunt, dat dit voldoende dient te zijn om t.z.t. de repatriëringskosten te dekken.

Het armenhuis te Sint Maarten.

Bij Gouvernementsbeschikking van 13 December 1940 no. 2931 is de Gezaghebber der Bovenwindse Eilanden gemachtigd een persoon in dienst te nemen voor onderhoud en verzorging (waaronder mede begrepen schoonmaak der kamertjes en koken voor de inwonenden) van de ouden van dagen, verblijvende in het armenhuis op Sint Maarten. Blijkens van den Gezaghebber ontvangen bericht, heeft indienstneming als waartoe hij gemachtigd werd, ook plaats gehad.

De Telefoon.

Het afwerken van de in 1941 tot stand gekomen uitbreiding van het telefoonkabelnet, en speciaal de voortgang der werkzaamheden in de omgeving van de nieuwe telefooncentrale Mahaai, hebben in de laatste tijd aanzienlijke vertraging ondervonden tengevolge van de overmaat van werk, door de Landsradio- en Telefoondienst verricht ten behoeve der militaire verbindingen.

Daar deze soort werkzaamheden steeds met de grootste spoed moet worden verricht, kwam het particuliere telefoonwerk, en in het bizonder het uitbreidingswerk, sterk ten achter.

Daarentegen kwamen vele verbindingskabels naar militaire objecten, zoals b.v. het kamp Suffisant, eerder in dienst dan volgens het oorspronkelijke plan was voorzien.

Sedert de komst der Amerikaanse troepen op Curaçao heeft deze toestand zich nog sterker geaccentueerd. Gedurende meerdere [verschillende] weken moest toen het particuliere telefoonwerk zelfs geheel worden stop gezet.

Deze toestand van overbelasting van de dienst draagt uiteraard een tijdelijk karakter, zodat het normale werk spoedig zal kunnen worden hervat.

Afgezien van het feit, dat een verschuiving in de volgorde van uitvoering van bepaalde uitbreidingswerken onvermijdelijk was, moesten bovendien ten gevolge van de vele onvoorziene eisen, die aan het telefoonnet in de laatste tijd werden gesteld, verschillende uitbreidingen worden herzien en op andere wijze worden uitgevoerd of geprojecteerd dan oorspronkelijk in de bedoeling lag.

Hierdoor ontstonden overeenkomstige wijzigingen in de nummerverdeling van de betrokken telefoonaansluitingen.

Deze moeilijkheden zullen thans echter spoedig tot het verleden behoren, waarna aan het drukken van een nieuwe telefoongids geen bezwaren meer in de weg zullen staan. Intussen zullen de nummerveranderingen bekend gemaakt worden door vervanging van het bestaande supplement door een nieuw.

ARUBA.

INGEZONDEN.

VERZOEK AAN HET BESTUUR OMTRENT WATERGEBREK IN ARUBA.

Sedert enige weken geleden is er op Aruba een dringend gebrek aan water. De Waterleiding Maatschappij, die haar kranen dichtdraaide om 18 uur en ze weer openzette om 6 uur, is niet meer in staat water te leveren tussen die tijdstippen. Er is geen voldoende water in voorraad en het gebeurt nu, dat men niet vóór 10 uur een straaltje water uit de kraan krijgt en om 16 uur is de pret weer afgelopen.

Zondag 22 Maart en ook vandaag was er geen water vóór 11 uur. De huisvrouwen konden niet op tijd klaar komen met het middageten en om 16 uur als men van het werk komt, kan men geen bad nemen, tenzij de huisvrouw genoeg teilen heeft om water voor het gehele huisgezin op te vangen tussen 11 uur en 16 uur.

Na ons vervoegd te hebben tot den chef van de Waterleiding, werd ons erop gewezen, dat het hoe langer hoe erger zal worden, hetgeen heus geen prettig vooruitzicht is. Hij deelde ons mede verschillende keren aan Curaçao om hulp te hebben gevraagd, doch zonder resultaat. Het zal niet lang meer duren of Aruba zit helemaal zonder water. Wij verzoeken het Bestuur beleefd, doch dringend ons tegemoet te komen in deze zeer vitale zaak, aangezien het niet uit te houden zal zijn, indien de toestand verergert en Aruba helemaal zonder water zal komen te zitten.

Hoogachtend,
Namens vele burgers en ingezetenen van Aruba,
E. Wisk.

VEILIG VERKEER.

Voetgangers loopt op de buitenwegen links; ge ziet het verkeer dan naderen.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Erwtensoep, kluif. Morgen: Biefstuk, gebakken doperwten.

Agenda:

Di. 31 Mrt 19.30 Comp. bil...
Wo. 1 April 19.30 Comp. bil...
Do. 2 April 19.30 Comp. bil...

WACHTDIENSTEN: Di. 31 ...

Telegram Afdeling: Hr. Sc... 353, Amalia van Solmslaan ...
Shipping & Supplies: Hr. De ... tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. ... tel. 398, Beatrixlaan 16.

Het Bestuur van de Societeit ... to heeft onderstaande brief ... gen van den privé-secretaris van Koninklijke Hoogheid Prinses ...

Office of
The Private Secretary
to
H.R.H. Princess Juliana.
Ottawa, 9 Maart ...

Hare Koninklijke Hoogheid ... Juliana is diep getroffen door ... tane uiting van vaderlandslief... aan de leden uwer vereniging ... hebben gegeven, toen hun door ... deling van den Heer S. M. D. ... het verzoek bereikte om finan... te zenden voor de aankoop van ... lances, welke ter beschikking ... worden gesteld van onze ... landgenoten in Oost-Indië. Hare ... ninklijke Hoogheid verzoekt ... hiervoor haar grote waardering ... brengen.

Helaas hebben de omstandig... het niet mogelijk gemaakt deze ... schepen, maar de Gouverneur... raal is van dit aanbod verwittigd ... zodra de algemene toestand ... zullen hiervoor onmiddellijk ... maatregelen worden genomen ... Uit naam van Hare Ko... Hoogheid,

Get. W. van ...
Particulier Sec...

JEZUS EN JUDAS.

De meest verachtelijke mens, dien we in de Heilige Schrift aantreffen, werd, zoals zijn naam te kennen geeft, te Karioth van Judea geboren. Twee jaren lang leefde hij in nauw contact met den Godmens, dien hij tenslotte voor wat geld verkocht. Daar wij ons noch van zijn verregaande slechtheid, noch van Jezus' verheven handelwijzen een helder denkbeeld kunnen vormen, zal de verhouding van Jezus tot Judas ons wel altijd voor het overgrote deel een mysterie blijven. Toch bevatten de Evangeliën menig gegeven, dat ons enig licht verschaft in dit mysterie, en ons in ieder geval rijke stof biedt ter overweging.

Judas' roeping.

Bij welke gelegenheid Judas door Jezus tot Apostel werd uitverkoren, is niet door de Evangelisten vermeld. De twaalf zijn niet allen tegelijk geroepen. In de aanvang van Jezus' openbaar leven werden zes Apostelen „aan de overzijde van de Jordaan, waar Joannes toen doopte" (Joh. 1.28) tot Jezus' vaste leerlingen uitgekozen: Petrus en Andreas, Jacobus en Joannes, Philippus en Bartholomeus.

De overige zes, waaronder ook Judas, werden later geroepen. Bij de uitzending was het gehele twaalftal volledig. En daar zij zeker niet onvoorbereid ter prediking zijn uitgetrokken, kunnen we veilig aannemen, dat zij allen reeds geruime tijd, ten minste als vrije volgelingen zich bij den Zaligmaker hadden aangesloten. De uitzending nu had vrij vroeg in Jesus' openbaar leven plaats, zodat we kunnen besluiten, dat al de twaalf Apostelen ten naaste bij even lang bij Hem zijn geweest.

Oprecht begin.

Niets is er tegen, om aan te nemen, dat Judas met eenzelfde gezindheid begonnen is als de overige elf. Het staat vrij in het evangelie beschreven, dat de Apostelen, voor dat zij den Heiligen Geest ontvangen hadden, zeer onvolmaakte mensen waren. Dat Judas op geld en aards voordeel belust was, heeft hem zeker in het begin niet van zijn mede-apostelen, onderscheiden. Allen waren bedacht op een aards rijk met aardse goederen. Jesus' verheven leer over een rijk van zuiver geestelijke waarden ging hun gedachtensfeer ver te boven.

Maar voor een toekomst waarin zij zouden zetelen op de twaalf tronen van het herstelde Israël, ja, daar hadden zij wel oren naar! En een Meester, die hun het toekomstig bestuur beloofde (Mt. 19.27-28) en zijn gezag bevestigde met een ongehoord aantal wonderen, dien wilden zij wel volgen! Vol trots bemerkten zij, dat het volk met bewondering naar hen opzag, als de uitverkorenen van den groten wonderdoener. Onder elkander kibbelden ze vaak, wie van hen dan wel de eerste zou zijn. Onvolmaakt waren zij allen, van Petrus tot Judas toe.

We mogen hun fouten echter niet overdrijven. Het staat eveneens vast, dat zij zedelijk hoogstaande mensen waren. Van Nathanaël bijvoorbeeld, getuigt de Zaligmaker uitdrukkelijk, dat het een Israeliet zonder bedrog was (Joh. 1.47). Voor al de overigen — Judas echter toen reeds uitgezonderd — geldt toch, dat zij bij de grote geloofsafval zonder aarzelen aan hun Meester trouw bleven, ondanks het feit, dat zij Hem niet begrepen. Zijn wonderen, Zijn gezag, Zijn liefde vooral, gaf hun meer vertrouwen dan de houding der menigte (Joh. 6.67-68).

Judas' optreden.

Het Evangelie is zeer spaarzaam met gegevens over het eigenlijke werk der Apostelen. Zij volgden Jesus veelal op Zijn tochten, hielpen en dienden Hem, maar schijnen toch meer leerlingen dan medewerkers te zijn geweest. De Schriftuur spreekt dan ook bij voorbaat over „leerlingen".

Voordat de lijdensweek aanbreekt, treedt Judas in de Evangeliën nergens met name naar voren. Hieruit mogen we niet besluiten, dat hij zich bij alle bizondere gelegenheden heeft teruggetrokken. Want, zonderen wij de drie beminde leerlingen Petrus, Jacobus en Joannes, uit, dan kan van de overigen hetzelfde als van Judas gezegd worden. Van hen staan evenmin bizondere werkzaamheden of uitspraken vermeld. Zo lezen we van Mattheus na zijn roeping niets meer. Evenmin van Jacobus den Mindere, die een neef van Jesus was.

Alleen bij de zalving te Bethanië, kort voor Jesus' lijden, staat er van Judas een woord vermeld, en dat is een woord van huichelarij. Hij geeft voor, uit spaarzaamheid en liefde voor de armen de kostbare balsem liever te willen verkopen. Maar St. Joannes merkt er aanstonds bij op: „Dit zei hij niet, omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was; daar hij de beurs droeg, stal hij weg, wat daarin kwam." (Joh. 12.6).

Het staat vast, dat Judas mede uitgezonden werd om boete te prediken aan de steden van Israël (Mt. 10.1-15). Begiftigd met een wondere macht om zieken te genezen, duivels uit te drijven en zelfs doden ten leven op te wekken, trokken zij er op uit om der menigte te verkondigen, dat het Rijk Gods nabij was, en dat eenieder zich moest voorbereiden door boete te doen. Ook Judas heeft gepredikt van boete en versterving, en ook onder zijn handen werden melaatsen rein, blinden ziende, en gingen duivelen op de vlucht. De wonderen deden zijn aanzien stijgen. Toen meer dan ooit zal Judas er van gedroomd hebben, dat het hem in de toekomst goed zou gaan.

Jesus en Judas' ontrouw.

Uit de rede van den Zaligmaker over het eucharistische Brood valt op te maken, dat Judas' trouw al zeer wankel stond, toen hij ter prediking werd uitgezonden. Deze rede had plaats bijna onmiddellijk na de uitzending. Jesus begon aan het moeilijkste onderwerp van geheel zijn ... toen de twaalf door de aan hen gedeelde wondermacht gesterkt ... in hun geloof aan Jesus' grote goddelijkheid. De noodzaak ... Lichaam te nuttigen en Zijn ... drinken klonk den Joden zo ... „velen van Zijn leerlingen zich ... ogenblik af terugtrokken" (Joh. ...

Maar toen de Zaligmaker ... op tot Zijn Apostelen wendde ... vraag of zij misschien ook wilden ... gaan, gaven zij allen te kennen ... trouw te willen blijven. Judas ... mee achter de anderen in.

Deze huichelarij schijnt Jesus ... machtig te worden, want Hij ... plotseling geheel van toon ... ronduit en klaar: „Een uwer ... duivel" (Joh. 6.70). Maar de ... vreemd geklonken, dat zij het ... grepen. Zij rekenden deze woorden ... Jesus onder de zovele uitspraken ... hun begrip nu eenmaal te boven ... gen. Judas begreep het zeker ... hem hevig geschokt, maar hij ... even niet-begrijpend als de ... Het kan wel niet anders of Judas ... toen reeds diep gevallen zijn ... het op zulk een harde wijze ... kaak stelde.

Wordt vervolgd

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Wij zijn geen voorstanders van een polemiek, omdat deze naar onze mening in veel gevallen leidt tot vertroebeling der zaak waarop zij betrekking heeft en daardoor deze zaak uiteindelijk niet bevordert. In het onderhavige geval evenwel hebben wij geen keus. De Heer Papier heeft op de persconferentie inzake de voorgestelde wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor automobilisten het verzekeringsbedrijf in het algemeen onverdiend in een ongunstig daglicht gesteld en bovendien onzer Maatschappij in het biezonder tekort gedaan, waardoor wij wel genoodzaakt zijn hierop, eveneens in het openbaar, te reageren.

Wij zouden er vooraf op willen aandringen in deze quaestie twee zaken goed uit elkaar te houden, nl. **de invoering** der regeling, die beoogt een algemene verzekeringsplicht voor automobilisten terzake van hun aansprakelijkheid tegenover derden en **de uitvoering** dezer regeling. Tussen deze in- en uitvoering bestaat een belangrijk onderscheid, hetwelk niet steeds voldoende wordt belicht.

De invoering ener verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor automobilisten is in algemene zin gesproken zeer toe te juichen. In verschillende landen bestaat zij reeds en ook in Nederland is al enige jaren geleden hetzelfde onderwerp aangesneden. Derhalve zou ook Curaçao een stap vooruit doen indien aldaar een dergelijke regeling tot stand kwam. De materie is evenwel zo ingewikkeld en zo veelomvattend, dat een ontwerp hiertoe, zoals thans bij de Staten van Curaçao ingediend, een nauwkeurige en aandachtige beschouwing behoeft alvorens hieromtrent een wel overwogen oordeel kan worden uitgesproken. Wij zouden daarom ook van deze plaats af, het Bestuur van Curaçao willen vragen de behandeling van het ingediende ontwerp niet te overhaasten doch aan **alle** belanghebbenden, en hierbij denken wij niet alleen aan de verzekering-maatschappijen, voldoende tijd te geven hun mening over het ontwerp kenbaar te maken. Een beslissing van de Staten vóór 15 April a.s., zoals thans is gevraagd, betekent naar wij menen practisch een beslissing voor 6 April a.s., omdat op die datum het huidige College aftreedt en geen dezer beide data laat voldoende gelegenheid het ontwerp terdege te bestuderen.

Bepalen wij ons thans tot enkele punten in het betoog des Heren Papier, waarbij wij onze opmerkingen voor zover mogelijk nog enigszins zullen aanvullen.

Het is onjuist, dat de aansprakelijkheidsverzekering op Curaçao geheel en al geschoeid is op de leest van 40 jaar geleden. De meest gangbare polis is die ontworpen door de Nederlandse Vereniging van Motorvoertuig-Assuradeuren, een college van experts, ongeveer 10 jaar geleden. Deze polis is geheel aangepast aan de opvattingen van toen en men zou dus ten hoogste kunnen zeggen, dat verzekerd wordt op basis van opvattingen die 10 jaar oud zijn. Ook dit is echter niet juist. Assuradeuren hebben bij de interpraetatie van hun verplichtingen steeds gelijke tred gehouden met de immer voortschrijdende jurisprudentie, met de meest moderne opvattingen omtrent het aansprakelijkheidsrecht dus, omdat anders de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering niet meer aan het doel zou beantwoorden en men bovendien al gauw de kans zou lopen van het terrein te worden verdrongen door andere assuradeuren, hetgeen, dit zij hier tussen haakjes opgemerkt, tevens een der vele goede zijde der vrije concurrentie is. Voor onze Maatschappij ligt de zaak nos enigszins anders. Onze wettelijke aansprakelijkheidspolis is ontworpen in 1939 en uiteraard geheel aangepast aan de opvattingen van toen. Zij is zelfs, en hierop komen wij nog nader terug, in enkele opzichten moderner dan de thans voorgestelde regeling.

Wij weten wel, dat het vorenstaande niet wegneemt het bezwaar der excepties, doch aan de andere kant moet men dit niet erger maken dan het in werkelijkheid is. Ons is niet bekend hoe het te dezen bij de andere maatschappijen staat, doch wij hebben in de jaren dat wij op Curaçao verzekeren, slechts éénmaal een schadegeval afgewezen omdat de bestuurder in kennelijke staat van dronkenschap verkeerde.

Trouwens, en hier komen wij terug op onze vergelijking tussen de voorgestelde regeling en onze wettelijke aansprakelijkheidspolis, onze polis kent **niet** de exceptie onder de invloed van alcoholhoudende drank, noch die van grove schuld, welke excepties **wel** in de regeling voorkomen. Een moderne opvatting is, dat hij die enig alcohol tot zich heeft genomen, ook al is deze hoeveelheid nog zo gering, onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeert. Met een dergelijke exceptie dus zou men al heel wat schadegevallen kunnen afwijzen.

Tot op zekere hoogte geldt hetzelfde voor grove schuld. Een wettelijke aansprakelijheidsverzekering bedoelt juist te dekken tegen schuld. Moet dan een gedeelte van die schuld, n.l. grove schuld, worden uitgesloten? Volgens onze meest recente opvatting niet en het is daarom, dat de exceptie grove schuld in onze nieuwste wettelijke aansprakelijkheidspolis, die wij ook op Curaçao gebruiken, evenmin voorkomt. Op het punt van deze beide excepties is de situatie dus zo: zowel de nieuwe regeling als onze polis vergoeden de toegebrachte schade aan den getroffene; krachtens de nieuwe regeling evenwel zal hij, die de schade heeft toegebracht deze geheel dår wel gedeeltelijk moeten terugbetalen, een bepaling, die onze polis niet kent.

Let wel, wij willen met het vorenstaande geenszins afbreuk doen aan de nieuwe regeling, dit is slechts opbouwende critiek. Ook ontgaat het ons niet, dat de nieuwe regeling in andere opzichten verder gaat dan onze polis. Wij hebben in het kader van dit artikel alleen willen aantonen, dat de aansprakelijkheidsverzekering op Curaçao niet, zoals de Heer Papier beweert, geheel en al geschoeid is op de leest van 40 jaar geleden. Misschien, dat de Heer Papier ons tegenwerpt, dat het weglaten van de excepties onder de invloed van alcoholhoudende drank, een premie is op het drankgebruik door den automobilist. Men moet echter met beide benen op de grond blijven staan en wel degelijk onderscheid maken tussen drankgebruik en drankmisbruik. Het laatste dient te worden tegengegaan en daarvoor is de exceptie in kennelijke staat van dronkenschap.

Overigens valt ten aanzien van het punt der excepties nog het volgende op te merken.

Het uitgangspunt bij het invoeren van een of andere verzekering is steeds een zo ruim mogelijke dekking te geven tegen een redelijke premie. Terwille van het opvoedend element en om de premie binnen redelijke grenzen te houden werpt men in de verzekering bepaalde excepties op. Deze gedragslijn is algemeen aanvaard en wordt ook door de nieuwe regeling niet losgelaten, zij het dan, dat daarin de excepties in enigszins andere richting werken. Anders wordt de situatie echter indien de premie op een dusdanig niveau kan worden gesteld, dat hieruit ook de vergoedingen voor exceptionele gebeurtenissen kunnen worden bestreden, zulks naast een verhaalsrecht op den schadeveroorzaker. Dit laatste nu is bij de nieuwe regeling het geval. De opslag op de benzineprijs zal dusdanig zijn, dat hierdoor alle schadeloosstellingen en verdere kosten zullen worden gedekt. En dat niet alleen. De Memorie van Toelichting op het ontwerp zegt uitdrukkelijk, dat door dit ontwerp noch een verlies noch een voor de instelling bovenmatige winst wordt beoogd, met andere woorden er zal altijd een winst voor de onderneming overschieten. Maar dan kan en wil iedere andere assuradeur het risico ook wel verzekeren. Het is dan ook geen quaestie van een nieuwe Maatschappij, die meer biedt dan een andere, maar van een van Overheidswege aan de gemeenschap, in casu de automobilisten, opgelegde verplichting welke verplichting zodanig geregeld is, dat de onderneming, die met de uitvoering hiervan wordt belast, geen verlies kan lijden, integendeel winst zal maken. Wij drongen er reeds in de aanhef van onze brief op aan om vooral goed uit elkaar te houden de **invoering** en de **uitvoering** der regeling.

Om terug te komen op het betoog van den Heer Papier, het nieuwe systeem, en hierop werd met nadruk gewezen, zou niet het karakter hebben van een all-risksverzekering, welke een combinatie is van wagenschadeverzekering en aansprakelijkheid tegenover derden, doch het zou veel verder gaan. Het nieuwe systeem zal evenwel niet vergoeden de schade die iemand aan zijn eigen auto lijdt en die niet door schuld van anderen is toegebracht. De all-risksverzekering daarentegen vergoedt altijd de schade aan eigen wagen.

Wij begrijpen volkomen, dat het

nieuwe systeem geen wagenschadeverzekering is, want dit systeem beoogt alleen dekking der schade door schuld van een andere partij, maar dan gaat het ook minder ver dan een allrisksverzekering. Velen hebben de conclusie getrokken, dat ook de schade aan eigen auto onder alle omstandigheden wordt vergoed en het ware ongetwijfeld goed dit te redresseren.

Na de uitspraak van den Heer Papier, dat aan de verzekeringsbedrijven op Curaçao de nationale inslag ontbreekt, omdat het geld er uitvloeit en dat wat naar Curaçao terugvloeit veel en veel minder is dan er uitgaat. Wij spreken nu alleen voor onszelven. Sinds lang op Curaçao terugvloeit veel en veel minder is dan er uitgaat. Wij spreken nu alleen voor onszelven. Sinds lang wordt geen cent van de premie, die wij in het gebiedsdeel Curaçao voor aldaar door ons gesloten verzekeringen ontvangen, uitgevoerd. Alles blijft hier. En dat niet alleen, dit geld wordt ook hier belegd. Waar dit maar mogelijk is, zijn wij er op uit de Curaçaose huizenbouw en het Curaçaose bedrijfsleven met onze geldmiddelen te steunen.

Er is ook nog iets anders. Als aanstaand directeur der nieuwe verzekering-maatschappij zou de Heer Papier moeten weten, dat het verzekeringsbedrijf een van de meest internationale bedrijven ter wereld is en dat geen verzekering-maatschappij werkt zonde bepaalde interne overeenkomsten met andere Maatschappijen, waaronder dikwijls buitenlandse. Men is daardoor dan wel genoodzaakt geld naar het buitenland te laten afvloeien. Ook hierop maken wij een gunstige uitzondering. Op welke wijze dit geschiedt doet hier niet terzake, maar door ons in Curaçao ontvangen gelden zijn voor dergelijke doeleinden nimmer weggevloeid. Wij zijn dan dus de nationale Maatschappij bij uitstek. Trouwens hieraan zal niemand twijfelen, vooral als men, zoals ook behoort, het nationale ziet in breed verband en daarbij geen scheiding tracht te trekken tussen Nederland en Curaçao. Deze scheiding is er voor ons niet, mag er ook niet zijn. De voorgestelde Imperiale Conferentie heeft het bevorderen dezer eenheid tot doel.

Mogelijkerwijze wordt naar aanleiding van het vorenstaande nog de vraag gesteld en waar blijft de winst? Deze wordt in de eerste plaats aangewend tot het vormen van reserves, waarvan ook Curaçao zijn deel krijgt, verder komt zij ten goede aan aandeelhouders en personeel, onverschillig waar deze zich bevinden, ook op Curaçao.

Tenslotte nog de quaestie van het monopolie toe te kennen aan de instelling, de N.V. Veilig Verkeer, nl. het alleenrecht dezer N.V. om het risico voortvloeiende uit de verplichte verzekering te dekken. Wij hebben hiertegen ernstige bezwaren op grond van het volgende:

1. een monopolie aan een bepaalde particuliere instelling, onverschillig op welk gebied, is principieel onjuist; het werkt altijd ten nadele van het publiek omdat de vrije concurrentie en derhalve de prikkel tot steeds betere voorwaarden ontbreekt; het tast voorts andere gelijksoortige instellingen in haar bestaansrecht aan, zeker wanneer het monopolie bestrijkt een terrein waarop reeds andere instellingen werkzaam zijn.

Hierbij mag misschien nog worden aangehaald de uitspraak in 1935 gedaan door den toenmaligen Minister van Waterstaat bij de bestudering van het project der verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor Nederland, nl. dat het stelsel der vrije mededinging zijn volle sympathie wegdraagt en dat hij dit ook bij de uitvoering van de wet op de verplichte verzekering gehandhaafd zou willen zien.

2. het terrein der wettelijke aansprakelijkheidsverzekering in Curaçao is reeds lang door anderen bestreden;

3. het idee der verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering is reeds bekend en toegepast;

4. in Curaçao bestond ten dele reeds een verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering nl. voor autobussen en huurauto's; de alhier werkende assuradeuren hebben zich steeds met deze verplichte verzekering belast, zulks met in acht neming van de bepalingen dienaangaande door de Overheid gesteld en daardoor dus mogelijk gemaakt, dat bedoelde verplichting kon worden ingevoerd respectievelijk nageleefd; nu de verplichte verzekering wordt uitgebreid en in een andere vorm gegoten kan toch moeilijk dit terrein zonder meer van deze assuradeuren worden afgenomen.

Verder de vraag of de ontwerpers van de regeling hieraan tegenover het Gouvernement de voorwaarde van het monopolie voor uitvoering kunnen verbinden. Ons is in het geheel niet bekend, dat zulks is geschied doch dit zou naar onze mening het Gouvernement ook nimmer kunnen aanvaarden. In de eerste plaats niet op grond van de motieven hiervoor onder 1 tot en met 4 aangevoerd; voorts niet om de consequenties hieraan verbonden. Wij zouden dan op de duur omringd zijn van monopolies!

Rest nog de vraag of een monopolie aan de N.V. Veilig Verkeer tegemoet komt aan het beleggingsvraagstuk op Curaçao. Deze vraag menen wij ontkennend te moeten beantwoorden. Voor uitvoering van de aansprakelijkheidsregeling behoeft geen kapitaal te worden gebruikt, want de premie-opbrengst is zodanig, dat nimmer verlies zal worden geleden. Wel is een winst gegarandeerd en het is dus deze winst die aan de aandeelhouders kan worden uitgekeerd.

Moet de gehele zaak echter wel op deze wijze worden opgezet? Wij willen dit punt hier verder maar onbesproken laten.

Alleen een beleggingsbank kan misschien iets doen aan het grote beleggingsvraagstuk op Curaçao en wij zouden daarom de oprichting van een Curaçaose beleggingsbank toejuichen.

Voor de uitvoering der verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering vragen wij vrije mededinging der verzekeringmaatschappijen. Dit behoeft de regeling zeker niet minder effectief te maken. Het principe van een centrale schaderegelingscommissie kan zonder bezwaar worden gehandhaafd. Ook in Nederland kent men een dergelijk instituut nl. de Rijksverzekeringsbank, bij de uitvoering der Ongevallenwet, waarbij echter de mogelijkheid van deelneming door particuliere Maatschappijen geheel is opengelaten.

Wel zal het Gouvernement van de deelnemende Maatschappijen bepaalde garanties moeten eisen omdat het door de invoering der regeling de morele verplichting op zich neemt erop toe te zien, dat de uitvoerende Maatschappijen te allen tijde aan haar verplichtingen kunnen voldoen. Ook kan het Gouvernement verlangen belegging op Curaçao van de premie-reserve. Dit is alleszins redelijk en de Maatschappijen die hieraan niet zouden willen voldoen moeten het terrein dan maar verlaten. Men komt dan tevens in dezelfde richting die ook Nederland op dit punt uitgaat.

Uiteindelijk moet ons nog een opmerking van het hart. Vergissen wij ons niet, dan tracht men het momenteel te doen voorkomen alsof wij de voorgestelde regeling willen dwarszitten respectievelijk de oprichting van een locale verzekering-maatschappij willen tegenwerken, waarbij men de voorkeur geeft aan het wekken van de impressie, dat een Nederlands belang een Curaçaos belang in de wielen rijdt. Dit is onwaardig en onwaar. Wij zeiden reeds eerder, dat niet gepoogd moet worden een scheiding te trekken tussen Nederlandse en Curaçaose belangen, vooral niet in deze tijd waarin wij allen, schouder aan schouder, strijden voor één zaak, de Nederlandse zaak.

Wij achten het ons een eer te kunnen zeggen, dat wij het Curaçaose belang reeds in vele opzichten hebben gediend. Hiervan kan het Bestuur van Curaçao getuigen. Onze zaken-politiek is steeds gericht op de Curaçaose belangen. Een der meest recente voorbeelden is wel onze bemoeiingen inzake de West-Indische Centrale voor Herverzekering van Levensverzekeringrisico's. Wij hebben hiermede gediend een tweeledig belang, nl. het hooghouden van het aanzien van het Nederlandse Levensverzekeringsbedrijf en de behartiging der belangen van de Curaçaose polishouders.

Ook in de onderhavige quaestie zijn wij tot volle medewerking bereid. Zo men dit wenst, willen wij als verzekerings-technici gaarne onze mening over het ontwerp der verplichte aansprakelijkheidsverzekering geven. Hierbij dient echter, wij herhalen het nogmaals, de invoering der regeling te worden gescheiden van de uitvoering en wij blijven ons verzetten tegen een monopolie op het punt der uitvoering.

Overigens willen wij evenmin tegenwerken bij de oprichting van een locale verzekering-maatschappij. Integendeel wij juichen dit initiatief toe en willen dit, zo men hieraan behoefte heeft, gaarne steunen en de nieuwe Maatschappij laten profiteren van onze grote ervaring op het gehele terrein der verzekering.

Dat men dus met deze praatjes over tegenwerking ophoude!

N.V. Fatum,
Ongevallenverzekeringsmaatschappij
van „de Nederlanden van 1845,

J. van der Velden.
Directeur van het Kantoor voor
Nederlands West-Indië.

CURAÇAOSE CENSOR LAAT TWEEDEN PERSOON DES GEBIEDSDEELS BELEDIGEN.

Censuur wist nú niet van „toon".

Een lezer schrijft ons:

„Hoe is het toch mogelijk, dat in deze tijd een Nederlander achter praatjes van schoolkinderen gaat om, zonder enige noodzaak, een aanval te doen op de goede naam van een algemeen geachten persoon in onze Curaçaose samenleving?

Ik heb hier het oog, zoals u reeds zult begrepen hebben, op de niet nader te qualificeren aanval van den schrijver van „Aan het eind van de Week" in de „Beurs- en Nieuwsberichten" van 28 Maart jl., op den heer John Horris Sprockel, hoofd der Hendrikschool, voorzitter van de Staten van Curaçao.

Niet alleen, dat deze Nederlander afgaat op praatjes van schoolkinderen, maar hij legt nog opzettelijk een averechts verband tussen zijn conclusie en het verbod van de Overheid aan de plaatselijke pers.

Door de wijze, waarop de qualiteit van den heer Sprockel als voorzitter van de Staten naar voren gebracht wordt, tracht deze Nederlander moedwillig zonder enige schijn van bewijsvoering, bij de lezers de indruk te suggereren, dat de heer Sprockel misbruik maakt van zijn positie.

Is dit geen onverantwoordelijk gedoe?

Waar ligt de oorzaak van dit afkeurenswaardig optreden?

Is het wellicht, omdat de heer Sprockel Rooms-Katholiek is?

In deze ernstige tijd is iedereen er op uit om tweespalt te vermijden en te voorkomen, om de eendracht in onze kleine maatschappij te bevorderen. Daarom kan de mentaliteit, waaruit het gewraakte stuk is voortgekomen, niet genoegzaam aan de kaak gesteld worden.

* * *

Gaarne verlenen wij plaatsruimte aan bovenstaande brief, hoewel het in de regel niet ons gebruik is, reactie op stukken in andere bladen in de Amigoe op te nemen.

Dat de Beurs in het bekende en gevreesde hoekje, waarin steeds vooraanstaande Curaçaose persoonlijkheden over de hekel worden gehaald, dit thans deed met den tweeden persoon van ons gebiedsdeel, gaat ons niet aan, ook al menen wij dat hiermede de grenzen van het fatsoen op schandelijke wijze worden overschreden.

Waar evenwel de aandacht op dient te worden gevestigd, is het feit, dat de Curaçaose censor hier weer eens heeft laten zien, dat men den tweeden persoon van het gebiedsdeel zomaar in het publiek — met zijn naam erbij — een belediging naar het hoofd kan slingeren, terwijl nog slechts een week geleden dezelfde censor een mijnheer van de olie in bescherming heeft genomen, hoewel diens naam in het geschrapte stuk niet vermeld werd.

De aandacht dient er verder op te worden gevestigd, dat het reeds de tweede maal is, dat ten aanzien van denzelfden man alle publiciteit wordt afgeremd (eerste geval het Curomconflict van Juli 1940).

Dan dient de aandacht erop gevestigd te worden, dat de censuur kort geleden een nog schandelijker belediging aan het adres van het hoogste kerkelijke gezag alhier heeft doorgelaten en daardoor vrijwel het gehele volk griefde.

Het lijkt ons niet nodig de personen van den Heer Sprockel en het rijke — en machtige — protégétje van onzen censor tegenover elkaar te stellen. Immers, daardoor zouden wij den onkreukbaren persoon van den Statenvoorzitter beledigen en den ander onverdiende eer aandoen.

Het wordt wel duidelijk door wien de censor zich laat ringeloren. Terecht is men in brede kringen verontwaardigd; niet zozeer over het artikel, dan wel over de grillige en partijdige toepassing der censuur alhier.

Critiek immers op de overheid is toegestaan, zo zegt men. De overheid behoudt zich dan evenwel voor om eerst te beoordelen, of de „toon" wel deugt en het is bekend, dat men in een ondefinieerbaar begrip als „de toon" zeer gemakkelijk een verbod van publiciteit vindt. Dat de censuur hier, zoals elders, alleen militaire geheimen zou schrappen, is een waandenbeeld: de Curaçaose censuur is hier een willoos instument in de hand van de overheid om zich overal mede te bemoeien, waarmede zij zich niet te bemoeien heeft, en de toepassing ervan maakt duidelijk, wie ook in dit opzicht de plak zwaait. En dat is dan helaas niet de overheid.

